

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem etablering af en dereguleringsenhed.

Af Svend Erik Hovmand (V) og Flemming Hansen (KF) m.fl.

(Fremsat 20/10 98).

Sammen med denne sag foretoges:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem indførelse af byrdebudget.

Af Pernille Sams (KF) og Svend Erik Hovmand (V) m.fl.

(Fremsat 20/10 98).

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem obligatorisk brug af Erhvervsministeriets testpanel og fokuspaneler.

Af Pernille Sams (KF), Svend Erik Hovmand (V) og Sonja Albrink (CD) m.fl.

(Fremsat 6/11 98).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Vi skal i dag behandle tre beslutningsforslag. Jeg ved ikke rigtig, om man kan sige, at de har en fælles overskrift, men de handler i en eller anden grad og måske et eller andet sted om regelforenkling.

Jeg vil indlede med at slå fast, at regeringen mener, at det er vigtigt, at de danske virksomheder har gode love og regler. Jeg tror også, at både vi og forslagsstillerne – VK, KV, KVCD, det er sådan lidt uoversigtligt – er enige om den målsætning, at vi skal have gode regler. Det gælder for både virksomheder og personer.

I regeringen har vi derfor også lanceret en ny strategi, der skal sikre kvalitet i erhvervslovgivningen. Med strategien har regeringen ikke valgt at sætte ind på et enkelt område, men at sætte ind på mange områder for at sikre gode love og regler for de danske virksomheder. En vigtig del af strategien er at øge kvaliteten af ny lovgivning, at gennemse og forenkle den ekssi-

sterende lovgivning og endelig at lette virksomhedernes muligheder for at håndtere de regler, der nu engang måtte være.

Venstres og De Konservatives første beslutningsforslag er et forslag om, at vi skal oprette en dereguleringsenhed, som skal have til opgave at sikre, at love og regler ikke medfører større administrative byrder for virksomhederne end nødvendigt.

Det er måske en lidt usædvanlig begrundelse for en dereguleringsenhed, at man skal sikre, at lovene ikke medfører større administrative byrder end nødvendigt. Det kunne jo være sådan, at en dereguleringsenhed skulle handle om at afregulere og fjerne regulering, og i så tilfælde ville det være spændende at høre om, hvad det er for nogle områder, som man fra forslagsstillerens side ville foreslå, at der skulle tages fat på. Hvilke områder af dansk lovgivning, af dansk samfundsudvikling vil man deregulere, afregulere, bortregulere?

Jeg vil spørge på denne måde, for så vil jeg reservere mig muligheden for at komme tilbage med interessante erfaringer fra andre steder og andre tider, hvor man har sagt, at man ville det samme.

Regeringen har en strategi, der går ud på at gøre virksomhedernes dagligdag lettere gennem bedre regulering, ikke nødvendigvis ved at fjerne regulering, men gennem bedre regulering. Baggrunden for denne strategi er, at globaliseringen, europæiseringen kunne man også kalde noget af det, den nye teknologi og nye etiske, miljømæssige og sociale krav til virksomhederne formentlig vil øge presset for flere love og regler og i hvert fald for mere regulering, som både kan få til resultat, at vi vælger at regulere ved at lave love og regler, men også mere regulering, som fra tid til anden må inspirere os til at spørge, om der ikke er nogle steder, hvor virksomhederne kan regulere selv.

Det er det, jeg i virkeligheden ofte er stillet over for, om jeg ikke kan give et svar på. Der er i hvert fald ugentlige ønsker fra erhvervslivet og også fra forslagsstillerne om forskellige ting, som man nu skal til at regulere. Jeg vil bare fra de seneste uger nævne næringsbreve i forhold til fødevarerforretninger. Det var måske et sted at overveje, om det ikke kunne være hensigtsmæssigt, at erhvervene selv regulerede, levede op til nogle kvalitetskrav, som de selv stillede. Men det var mig, der skulle give dette svar; det var ikke som udgangspunkt forslagsstillerne.

Det kunne man have ønsket. Det havde virket mere troværdigt.

Bedre regulering går længere end deregulering, bedre regulering betyder, at vi både fjerner de regler, der måtte være overflødige, og samtidig gør det lettere for virksomhederne at håndtere de regler, som vi af forskellige hensyn ikke ønsker at fjerne. Det gør vi f.eks. ved at ændre den måde, som virksomhederne skal administrere reglerne på, eller ved at udvikle IT-værktøjer, som virksomhederne kan bruge i det administrative arbejde.

Endelig betyder bedre regulering også, at nye love og regler ikke skal indeholde unødvendige administrative byrder for virksomhederne.

Vi skal med andre ord søge at blive stadig bedre til at finde den nemmeste vej til målet med en regulering og en eventuel lovgivning.

Venstre og De Konservative foreslår samtidig, at vi skal oprette en særlig enhed i Statsministeriet, der udelukkende skal arbejde med denne deregulering, med regelforenkling og med at fjerne virksomhedernes administrative byrder.

Regeringen er enig i, at det er en god idé at have en særlig enhed, der kan arbejde med de her opgaver. Derfor har regeringen også oprettet en særlig enhed, som kun arbejder med at forenkle love og regler og lette virksomhedernes administrative byrder.

Regeringen har, sådan som det nu er regeringens ret – jeg havde nær sagt pligt – ifølge grundloven, selv valgt, hvor den vil placere sin administration, og regeringen har valgt at placere enheden i Erhvervsministeriet. I Danmark er der jo en god tradition for, at arbejdet bliver placeret dér, hvor ekspertisen er størst, og når det gælder reguleringen af erhvervslivet, så er det Erhvervsministeriet, som har den største erfaring og ekspertise med erhvervsrelevante love og regler. Samtidig har Erhvervsministeriet en god kontakt til virksomhederne og deres organisationer.

Enheden, som er fysisk placeret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, har en meget tæt kontakt til alle virksomhedernes organisationer, så regeringen er slet ikke enig i, at enheden fysisk skal placeres i Statsministeriet. Som jeg antydede før, så krænger Venstres og De Konservatives forslag principielt skillelinjen mellem den lovgivende og udøvende magt, men det generer øjensynlig ikke rigtigt. Vi har altså i regeringen valgt at placere en enhed i Erhvervsministeriet,

i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og vi har valgt at satse på bedre regulering.

I det næste beslutningsforslag har De Konservative og Venstre i nævnte rækkefølge foreslået, at vi skal indføre byrdebudgetter i alle ministerier – byrdebudgetter! Regeringen er fuldstændig enig i, at vi skal holde øje med udviklingen i virksomhedernes administrative byrder. Det har vi faktisk også lagt et stort arbejde i, senest ved udgivelsen af rapporten »Erhvervsregulering 1997-98«. Jeg kan til forslagsstillerne varmt anbefale denne meget velgennemarbejdede og meget spændende rapport.

Det er også De Konservatives og Venstres formål at holde øje med virksomhedernes administrative byrder, men metoden, metoden! Jeg har, ja, jeg ved ikke, om man må sige det fra talerstolen, men jeg har, ja, man kan jo sige det på forskellige måder, så jeg vil nøjes med at sige, at jeg har moret mig.

Jeg vil tillade mig at citere fra bemærkningerne: »Der kan selvfølgelig opstå situationer, hvor ny lovgivning er påkrævet«. Så eksemplificeres det, men det synes jeg virkelig er en sætning, der vil noget: Der kan selvfølgelig opstå situationer, hvor ny lovgivning er påkrævet.

Så fortsættes der efter eksemplificeringen: »I sådanne tilfælde er det naturligvis acceptabelt, at byrdebudgettet overskrides.«

Jeg er lige ved at sige, hvad skal vi dog med et byrdebudget? Er det sådan, at når Venstre og De Konservative er med til at lave lovgivning, så er det, fordi lovgivning er nødvendig, og så må byrdebudgetterne gerne overskrides, men når Venstre og De Konservative ikke kan lide lovgivningen, så er det en såkaldt unødvendig lovgivning, som man ikke kan acceptere byrdebudgetterne bliver bebyrdet med?

Jeg synes faktisk ikke, at det er noget godt forslag, og jeg kunne også finde på det, der var mere bastant at sige om forslaget.

Det sidste beslutningsforslag, som er fremsat af Venstre, De Konservative og CD – eller også er det De Konservative, Venstre og CD – går ud på at gøre brugen af Erhvervsministeriets testpanel og fokuspaneler obligatorisk for alle lovforslag.

Jeg vil først takke for anerkendelsen af de initiativer, der deri ligger i forhold til regeringens initiativ med at etablere Erhvervsministeriets testpanel og fokuspaneler. Det synes jeg er en anerkendelse, som vi godt indimellem kan gøre brug af. Jeg synes, det er fint, at vi får den i denne her sammenhæng.

Regeringen er helt enig med de tre forslagsstillere i, at alle erhvervsrelevante forslag skal vurderes for administrative konsekvenser. Vi gør jo gerne det som lovgivere, at vi ser på de politiske konsekvenser, vi ser dernæst på – det har vi vænnet os til igennem mange år – de økonomiske konsekvenser. Så har vi i de senere år indført, at vi også bliver nødt til at se på, hvordan det påvirker os i omverdenen, og har set på de miljømæssige konsekvenser.

Senest har vi så i denne regerings tid sat fokus på konsekvenserne for erhvervslivet, dels økonomisk og dels administrativt. Det er noget, vi også kan blive bedre til, men vi er faktisk godt begyndt, og det er vi bl.a. med brugen af testpanel, af fokuspaneler og brugen af den rådgivning, der ligger i forbindelse med, at man drøfter det med brancheorganisationer tæt på, så man bedst kan vurdere, hvordan forventningerne til konsekvenserne på dette område er.

Alle ministerierne bruger i dag både Erhvervsministeriets testpanel og fokuspaneler til at vurdere, til at give et bud på forventningerne til de administrative konsekvenser af lovforslag og bekendtgørelser. Men det er jo ikke altid, at testpanelet eller fokuspanelerne er den bedste metode til at vurdere konsekvenserne. I nogle tilfælde er det mere hensigtsmæssigt, at ministerierne og deres styrelser selv foretager vurderingen.

Når ministerierne eller deres styrelser selv foretager vurderingerne, sker det for det meste – som nævnt – i et tæt samarbejde med de relevante brancheorganisationer. Det har den fordel, at brancheorganisationerne præcist ved, hvilke virksomheder der bliver berørt af forslaget, og derfor bliver opgørelserne mere præcise.

Samlet stiller regeringen gerne det materiale, som regeringen har gjort brug af i sin kvalificering af lovprocessen, til rådighed for Folketinget. Det gør vi dels i lovforslagene i form af bemærkninger og bilag, dels i form af høringsbesvarelser og oversigt over testpanelernes besvarelser.

Jeg vil afslutningsvis – og det synes jeg sådan set er en meget præcis afrunding i forhold til den ambition, der ligger præsenteret fra Venstres, De Konservatives og CD's side – sige om disse tre meget bureaukratiske forslag, at de måske er det bedste bevis på, at man ikke er konstruktiv eller idérig fra forslagsstillernes side.

Jeg kommer til at tænke på det brev, som Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand,

sendte rundt til sin gruppe sidste år med et nødråb. Nødråbet lød, at regeringen nu var ved at overhale Venstre i forhold til at gøre noget ved de administrative byrder, og derfor ville man gerne have nye forslag ind.

Jeg kan se på initiativerne, at man har fået nye forslag ind.

Men jeg vil sige, at de nye ideer er ikke nogle, der peger fremad mod et konstruktivt arbejde med at gøre regler bedre og byrderne lettere at bære.

Claus Larsen-Jensen (S):

For kort tid siden havde Folketinget en længere debat om erhvervsministerens redegørelse om erhvervspolitikken, hvor vi også havde en debat om erhvervslivets vilkår og spilleregler, og hvor regeringen klart har dokumenteret, at der gøres en meget stor indsats for at sikre erhvervslivet de bedst mulige rammebetingelser og bedre regler i en verden med øget konkurrence.

På den baggrund virker de tre beslutningsforslag om dereguleringsenhed, byrdebudgetter og obligatoriske testpaneler ærligt talt lidt mærkværdige og meget lidt konkrete. Hvis målet for forslagsstillerne er at afbureaukratisere, så er resultatet det stik modsatte.

Forslaget om byrdebudgetter vil udvikle et omfattende bureaukati og være en ny byrde både på den private og den offentlige sektor.

Forslaget om obligatoriske testpaneler tager ikke højde for, at alle ministerier i dag i forvejen skal vurdere de administrative konsekvenser af alle lovforslag, og lytter man til synspunkterne i erhvervslivet, så er det jo ikke ligefrem flere testpaneler, der skrives på, som en ekstra byrde i virksomhederne. Så mon ikke testpanelarbejdet i dag har et fornuftigt leje.

Sandheden bag de tre beslutningsforslag er, at Venstre og De Konservative ønsker at deregulere det danske samfund efter den samme model, som blandt andet er anvendt af Thatcher i England, og som var til stor skade for det samfunds udvikling.

Politisk set er det selvfølgelig fair nok, at V og K har disse mål for Danmarks udvikling, men forslagene ligner egentlig mere hr. Anders Fogh Rasmussens skriftlige tanker om Danmark som minimalstat end Venstres aktuelle forsøg på at give sin politik et lag velfærdspolitisk camouflagemaling, der skal dække over, hvad partiet egentlig mener.

Deregulering og byrder betyder omsat til jævnt dansk, at regler, som V og K ikke bryder sig om politisk, skal væk, men det er jo langt fra det samme som at skabe administrativt bedre vilkår for erhvervslivet.

Det interessante er: Hvad er det, V og K vil af med af regler? Her er forslagene nemlig meget lidt konkrete. Er det skatter og afgifter for erhvervslivet? Er det miljø- og arbejdsmiljøregler? Er det lønmodtagernes rettigheder og indflydelse? Er det de administrative opgaver, landmænd har for at hente EU-tilskud på landbrugsordningerne, eller er det, som Landsbladet skrev i sit seneste nummer, årsregnskaber og momsafregning, indberetninger til Danmarks Statistik, gødningsregnskaber, sprøjtejournaler eller medicinregnskab, der skal dereguleres eller fjernes?

Svarene blafrer noget i vinden i forslagene, men det er måske udtryk for, at det kniber for forslagsstillerne at komme med konkrete forslag, fordi regeringen i forvejen gør et seriøst stykke arbejde for at tage fat på opgaven.

Et moderne velfungerende velfærdssamfund, der aktivt ønsker at være med på det europæiske og globale marked, kræver et stærkt erhvervsliv, der har klare spilleregler og gode rammebetingelser. Det skabes ikke gennem færre eller ingen regler.

Hvis alt ikke kun handler om at tjene penge, men også om, at erhvervslivet har et ansvar i forhold til miljøet, forbrugerne, den sociale udvikling, skal opfylde etiske krav og være til gavn samfundsmæssigt generelt set, kræver det ikke færre, men bedre regler.

Globaliseringen og medlemskabet af EU medfører også flere regler, men samtidig også mere fair og klare spilleregler for et lille lands erhvervsliv, som hermed for Danmarks vedkommende får adgang til et langt større marked end det danske.

Fra socialdemokratisk side gør vi en stor indsats for, at der er tale om bedre og klarere regler og lovgivning, og at administrationen heraf bliver så enkel som mulig for såvel små, mellemstore og store virksomheder, så de har bedst mulige vilkår i konkurrencen med andre landes erhvervsliv.

Det fører de tre beslutningsforslag ikke til. Fra socialdemokratisk side skal vi derfor afvise alle tre forslag, fordi vi er uenige i deres mål, indhold og negative konsekvenser.

Svend Erik Hovmand (V):

Bedre lovkvalitet stod øverst på dagsordenen ved den konference, der indledte denne folketingssamling. Færre administrative byrder står øverst på dagsordenen, når vi indleder mødeaktiviteten i dag. Bedre lovkvalitet og færre administrative byrder er to sider af samme sag.

I befolkningen er der fuld forståelse for, at vi skal have love, som regulerer vores samfund, men der er absolut ingen forståelse for, at vi her i huset laver love, som er unødigt besværlige at administrere. Det er dårlig lovkvalitet.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Claus Larsen-Jensen, spurgte for et øjeblik siden om, hvad det er for nogle områder, vi vil deregulere. Jeg skal nævne en række af dem.

Lad mig bare her fremhæve et enkelt. Jeg vil gerne sige, at mange lønmodtagere ikke kan forstå, hvorfor en ganske almindelig lønseddel skal være så kompliceret, at mange må opgive at finde ud af, om den er regnet korrekt ud. Da hr. Poul Nyrup Rasmussen trådte til som statsminister i januar 1993, var der tre lønrelaterede poster på en lønseddel, og i dag er der 23. I hele den periode har statsministeren og skiftende erhvervsministre talt om at reducere de administrative byrder, men jo mere de har talt, jo flere byrder er der kommet.

For 2 år siden offentliggjorde regeringen en uvildig undersøgelse, der viste, at det administrative bøvvl belaster erhvervslivet med 22 mia. kr. om året. For kort tid siden kom den nuværende erhvervsminister med en ny undersøgelse, som Folketinget havde bedt hende om, om, hvordan udviklingen så var gået, siden man fik præsenteret det gigantiske milliardbeløb. Men ministeren kom ikke med noget tal. Hun erkendte, der havde været en stigning i byrderne, men regeringen havde, formentligt af bekvemmelighedsgrunde, fundet ud af, at sådan noget kan man overhovedet ikke sætte tal på.

Da erhvervsministeren hed fru Mimi Jacobsen kunne det godt lade sig gøre, men nu kan det pludselig ikke lade sig gøre at sætte tal på. Vi har imidlertid tilladt os at regne på de ekstra byrder, der er kommet til, og vi har holdt os præcis til de forudsætninger for timelønssatser, som lå til grund for den tidligere undersøgelse på de 22 mia. kr.

På den baggrund når vi frem til, at der er sket en markant stigning. Vi taler om milliardbeløb, som skal lægges oven i de 22 mia. Vi taler om 7,4 mio. timers ekstra arbejde. Det er regningen for det sidste folketingsår, når det drejer sig om

de administrative byrder som følge af nye love, nye bekendtgørelser, nye cirkulærer osv., og hertil kommer så de direkte meromkostninger, som følge af ny lovgivning. Alt i alt er der altså tale om en anselig stigning i de i forvejen meget store byrder.

Den enkelte arbejdsgiver har det på samme måde som lønmodtagerne, og jeg henvender mig igen til hr. Claus Larsen-Jensen. Nu bringer jeg et eksempel fra arbejdsgiversiden. Den enkelte arbejdsgiver føler præcis på samme måde som lønmodtagerne. Ifølge en undersøgelse foretaget af ASE føler 70 pct. af de selvstændige, at de er overbebyrdet med administrative opgaver, men hvad værre er, næsten to tredjedele, helt nøjagtig 64 pct., føler, at byrderne er steget kraftigt i de sidste to år. Det er måske ikke så mærkeligt, at antallet af selvstændige erhvervsdrivende er faldet med 16 pct. inden for de sidste 2 år. I den tidligere regering oplevede vi også, hvor svært det er at reducere de administrative byrder. Heldigvis oplevede vi dog ikke en stigning, som svarer til det, vi har oplevet efterfølgende.

I finanslov 1995 foreslog vi en fælles indsats mellem regering og opposition. Det førte til en række gode initiativer om testpanel, forenkling af virksomhedernes mellemværende med det offentlige og en lang række andre initiativer, men siden er arbejdet faktisk gået helt i stå eller i hvert fald blevet stærkt nedprioriteret.

Derfor tilbød vi – og tilbyder igen – et samarbejde med regeringen om denne sag. Jeg strakte hånden frem i sidste uge, da vi havde en debat om det her spørgsmål, og tilbød ministeren, tilbød regeringen, at vi gerne vil gå ind i et samarbejde, som vi gjorde det i 1995, om en reduktion af de administrative byrder. Vi har ikke fået noget svar tilbage. Enhver kan gøre sig tanker, efter at have hørt ministerens indlæg her på talerstolen. Det var i hvert fald ikke en varm imødekommenelse af vores opfordring til samarbejde.

I dag præsenterer vi tre konkrete initiativer – tre af en række initiativer, for vi kommer faktisk med flere initiativer i de kommende uger – og de har alle sammen det til fælles, at de tjener det gode formål at reducere de administrative byrder. Alle er de gode værktøjer, som i nogen grad også kendes fra andre lande.

Ministeren opfordrer os til at læse hendes skrifter, og den opfordring vil jeg lade gå tilbage til ministeren selv, for her i ministerens egen erhvervsredagelse vil ministeren kunne finde

gode eksempler på, hvordan man andre steder har opnået gode resultater med testpaneler, med vurderinger af lovgivningen, med initiativer, som svarer ganske til dem, vi har til behandling her i dag.

Ministeren spørger: Jamen hvad er det så, man vil undgå? Ja, vi vil bl.a. have en ordentlig vurdering af lovforslag, som man eksempelvis kender det fra Australien. Vi vil have en vurdering af lovforslag, som er gennemført. Var det fornuftigt af gennemføre dem? Skal vi ikke afskaffe nogle af dem? Det kan vi bruge dereguleringsenheden til.

Vi vil have en vurdering af lovforslag, inden de overhovedet kommer til behandling. Testpanelet skal ikke bare være et værktøj for regeringen, næh, det skal være et værktøj for Folketinget, så vi kan få en grundig vurdering af, hvad det er for nogle lovforslag, vi skal diskutere.

Lad mig bare nævne et enkelt eksempel: emballageafgiften. På den konference, som ministeren selv lod afholde for kort tid siden om det her emne, optrådte direktøren for en af vores store kæder og fortalte, hvilke konsekvenser denne her lov fik, hvilke administrative byrder denne her lov pålagde hans virksomhed. Han sagde: Emballageafgiften har for vores virksomhed betydet et merarbejde på 5½ årsværk.

Og hvis vi ser på, hvad regeringen og staten fik ind af indtægter ved at gennemføre denne her operation, ja, så kunne det dårligt lønne de 5½ personer, der her var tale om. Det er en konsekvensvurdering – skulle jeg sige til ministeren – som vi synes havde været nyttig, Folketinget havde fået, inden vi overhovedet behandlede den lov, for hvis vi havde fået den konsekvensvurdering, så ville den lov formentlig aldrig nogen sinde være blevet gennemført.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg synes, at hr. Svend Erik Hovmand til fulde har dokumenteret, at det, der er byrdefuldt, er de lovforslag, som Venstre ikke bryder sig om. Det er jo klar tale, det er til at forstå.

Jeg synes i øvrigt, det er interessant at konstatere, at det bedste, man kan byde på, er ændrede lønsedler og så i øvrigt en pulje, der hedder 22 mia. kr. i diverse, hvor regeringen så kan finde ud af, hvad der er byrder i denne her sammenhæng. Det er meget at lave en dereguleringsenhed, byrdebudgetter og testpaneler

obligatorisk hele vejen rundt for, hvis der ikke er mere.

Jeg havde i min ordførertale nogle bemærkninger om eksempelvis landbruget. Jeg står her med Landsbladet og deres tal, og jeg vil gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand konkret: Skal der ikke laves årsregnskaber og moms, indmeldinger til Danmarks Statistik, sprøjte- og medicinregnskaber og andet? Er det urimeligt, at det er en byrde på landbruget, at man faktisk skal have en revision, som sikrer, at når man skal have udbetalt over 300.000 kr. i gennemsnit fra EU's landbrugsordninger til danske landmænd, er der nogle ting, som skal være i orden? Er det den type byrder, der skal væk, eller hvad er det? Det vil jeg gerne have et svar på af hr. Svend Erik Hovmand.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg er meget glad for, at den socialdemokratiske ordfører stiller mig det spørgsmål. Man skulle næsten tro, det var aftalt.

For det første peger den socialdemokratiske ordfører på en erhvervsgruppe, som har større administrative byrder end nogen anden gruppe overhovedet inden for erhvervslivet. For det andet peger den socialdemokratiske ordfører på en meget aktuel sag blandt de mange, han nævnte, nemlig årsregnskabsloven.

Den har vi i øjeblikket til behandling her i Tinget.

Hvad siger det nye årsregnskabslovforslag? Det siger, at nu skal man have mulighed for at opgive euro i stedet for kroner og øre. Det er jo fint nok. Men det er ikke fint nok, at man ikke kan indbetale sin moms, sin skat, sit skyldige beløb til det offentlige i euro i Danmark, når man kan det f.eks. i Storbritannien.

Det er heller ikke fint nok, at man skal opgive de her tal i euro i årsregnskabsloven, hvorefter Danmarks Statistik kommer en måned efter og skal have en regnskabsstatistik i kroner og øre på de samme tal.

Det er eksempler på, at regeringen ikke tænker sig ordentligt om, inden man gennemfører ny lovgivning.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Nu er vi jo midt i behandlingen af det lovforslag, som hr. Svend Erik Hovmand refererer til i forhold til de her ting.

Sagen er jo, at danske kroner rent faktisk er den danske valuta. Og det, vi gør i forhold til regnskabsloven, er at sikre en parallelitet på de pågældende områder. Og de løsninger, der findes rent teknisk i denne sammenhæng, kan gøres på en sådan måde – og det ved hr. Svend Erik Hovmand også godt – at det ikke behøver at være nogen voldsom administrativ byrde i forhold til virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Når jeg hæftede mig ved det eksempel, var det, fordi den socialdemokratiske ordfører netop havde nævnt det. Jeg kunne også have nævnt mange andre eksempler på lovsjuskeri, som det her i virkeligheden er udtryk for. Tag sagen om de gule nummerplader. Tag taxalovgivningen. Tag en række af andre tilsvarende eksempler, som vi har bebyrdet befolkningen med inden for bare det sidste år.

Jeg synes nok, at der er grund til, at vi tænker os lidt mere om.

Og så én bemærkning til til ministeren. På et tidspunkt gør ministeren sig lystig over nogle af de bemærkninger, vi har til vore lovforslag; hun spørger nemlig, om der overhovedet skal lovgives.

Det er jo et godt spørgsmål. I mange lande spørger man sig selv: Er der overhovedet behov for at lave en ny lovgivning til regulering af et eller andet specielt problem? Og i nogle lande stiller man simpelt hen krav om, at regeringen redegør for, hvilke andre initiativer man har taget for at undgå at ty til egentlig lovgivning.

Det synes jeg regeringen burde overveje, men jeg ved godt, at det ligger milevidt fra en socialdemokratisk ledet regerings tankegang.

Formanden:

Fru Pernille Sams som ordfører.

Pernille Sams (KF):

Først vil jeg egentlig gerne beklage, at disse tre beslutningsforslag behandles sammen. Det har ikke været vores mening som forslagsstillere, at de skulle behandles sammen. De er ikke fremsat samtidig, og de har i virkeligheden ikke noget som helst med hinanden at gøre ud over, at de alle tre er en god hjælp til de danske virksomheder, som føler, at de er ved at blive kvalt i administrativt arbejde, regler, forskrifter, indberetninger, papirarbejde, og hvad ved jeg.

Erhvervsministeren og den socialdemokratiske ordfører, hr. Claus Larsen-Jensen, præsenterede i deres taler for få øjeblikke siden desværre en, ja, en forsvarstale for ikke at gå ind i disse tanker, som vel mest, altså i hvert fald for mig, fremstod som en fuldstændig uvidenhed om, hvad vore danske virksomheders hverdag i virkeligheden går ud på.

Det var meget teoretisk præget, og det var blottet for virkelighedsfornemmelse. Det er jo i virkeligheden måske det største problem i hele denne her sag, og det er vel det problem, der gennemsyrrer hele regeringens behandling af det danske erhvervsliv i de her år.

Der er nemlig et helt, helt afgørende og gennemgående problem, uanset hvad det er for mindre eller mellemstore virksomheder, man besøger i disse år. Og det helt gennemgående problem, alle rejser, er, at de føler, at det er helt urimelig lang tid, der skal bruges i virksomhederne på at løse administrative opgaver, hvor virksomhederne naturligt nok hellere ville koncentrere en lidt større del af deres indsats om det, de er til for, nemlig at drive virksomhed.

Jeg er lidt bange for, at Socialdemokratiet – jeg vil så sige hr. Claus Larsen-Jensen her, men lige så meget ministeren – i virkeligheden også bevidst lidt har forsøgt at misforstå forslaget.

Det her er jo ikke et konkret forslag til en enkelt deregulering. Det er et forsøg på at give os alle sammen de rette værktøjer til at stoppe den himmelflugt, der er tale om i administrative problemer. Jeg føler, at man fra regeringens side forsøger at tale os fra hinanden, og jeg synes, at sagen fortjener en langt bedre modtagelse. Man forsøger her ligesom at poppe sig ud af problematikken og ud af at anerkende problemet.

I andre sammenhænge har regeringen jo anerkendt, at her er tale om et ualmindelig stort problem. Regeringen taler også pænt om det ved fine lejligheder. Rapporter viser, at problemet vokser og vokser og vokser. Vi har altså med de her forslag konkret vist vejen for, hvordan man kan gøre noget ved det ved at etablere værktøjer, som effektivt kan gå ind og stoppe det.

Det første forslag om at oprette det, vi kalder en dereguleringsenhed – andre har kaldt det et tæskehold – er et logisk sted at tage fat. At ansætte et lille hold af effektive mennesker, som helt på tværs af ministerieskel og andre barrierer kan komme med konstruktive ideer og farbare veje ud af den onde spiral, vi er inde i.

Vi Konservative vil gerne være med til at ofre det, der skal til for at få sat sådan et arbejde i gang, for det kommer tifold igen i form af forøgede muligheder for vores virksomheder. Og vi synes, at det er urimeligt at afveje tankerne, som regeringen gør det.

Forslaget om byrdebudget er en anden mulighed for først og fremmest at få synliggjort problemet og dets omfang og dernæst få vist en vej, sådan at vi tvinges til at forholde os til problemet her i Folketinget, tvinges til at fastsætte rammer for, hvilken udvikling vi ønsker, og bevidst tage stilling til, om vi fortsat vil tillade en ustyrlig vækst i andre byrder.

Erhvervsministeren udtalte sig meget positivt om den rapport, hun selv har udgivet om erhvervsregulering i 1997-98. Det er jo sjovt, som man kan læse de samme stykker papir helt forskelligt. Jeg husker den rapport for to ting. Det ene var, at ministeriet havde opgivet at sætte tal på de nye byrder. Selv om man tidligere godt har kunnet beregne sig til, at det beløb sig til 22 mia. kr. i administrative omkostninger, der var lagt på virksomhederne, så havde man opgivet at sætte tal på de seneste års udvikling. Det var selvfølgelig ikke, fordi man ikke kunne, det var, fordi man ikke ønskede at fortælle, hvilke milliardbeløb der er tale om.

Og den anden ting, jeg husker den rapport for, var, at regeringens nye omkostninger på virksomheder, ikke administrative, men skattemæssige nye omkostninger, kun var indregnet med rentevirkningen for virksomhederne, sådan at forstå, at når regeringen har pålagt virksomhederne nye skatter for en milliard kroner, oplyser man ikke, at det koster virksomhederne en milliard kroner. Næh, så oplyser man, at det koster 125 mio. kr., for virksomhederne kunne jo bare gå ud og låne til skatterne, og så skal de jo kun betale renterne.

Sikke en måde at beregne konsekvenserne for dansk erhvervsliv og ny lovgivning på! Det husker jeg denne her rapport for. Og det synes jeg da gerne jeg lige vil minde om ved denne festlige lejlighed, når ministeren fremdrager sådan et stykke papir her.

Et byrdebudget, som vi har foreslået, ville tvinge de enkelte ministerier ud i en prioriteringsdebat – og det er der i allerhøjeste grad brug for, det ville være smaddersundt – nemlig om, hvilke administrative byrder der er de vigtigste, og hvor kan der fjernes byrder, når nye indføres?

Vi synes, det er på tide, at tingene ansues på den måde. Det er nemlig sådan, vores virksomheder påvirkes af dem.

Det tredje forslag er forslaget om obligatorisk brug af testpanelet. Vi har 1.500 virksomheder i Danmark, som gør et stort og frivilligt stykke arbejde for at hjælpe med at analysere forslag igennem, inden de vedtages i Folketinget.

Men se, hvad der kommer ud af deres arbejde. Regeringen tager slet ikke disse mange virksomheders frivillige arbejde seriøst. Det er nærmest at holde virksomhederne for nar, som systemet fungerer i dag, og derfor vil vi gerne have en debat om det her i dag, så vi kan få afklaret, om virksomhedernes arbejde skal tages seriøst, eller om de fortsat skal være til grin.

Derfor har vi også foreslået de ændringer, der fremgår af B 38 om obligatorisk brug af Erhvervsministeriets testpanel og fokuspanelerne. Dels mener vi, at samtlige ministerier skal tilknyttes ordningen; det svæver jo lidt hen i det uvisse, om miljø- og energiministeren, som har en meget stor del af erhvervslivets lovgivning, i virkeligheden ønsker at bruge det eller ej. Det skal selvfølgelig være samtlige ministerier. Der skal være et uafhængigt sekretariat, så det ikke er Erhvervsministeriet, der kan sidde og evaluere testpanelets besvarelser. Brugen af testpanelet skal gøres obligatorisk, så alle erhvervsrelevante forslag bliver forelagt testpanelet, og ikke kun en lille bitte procentdel af de erhvervsrelevante forslag, sådan som det er i dag.

Så der er rigeligt at tage fat på. Det vil kunne få systemet til at fungere efter hensigten. Det vil kunne forbedre kvaliteten, også i den fremtidige lovgivning.

Vi var jo lidt spændt på regeringens melding. Nu har jeg forstået, at regeringen fortsat vil spænde ben for, at testpanelet og fokuspanelerne kan komme til at få den placering, som de bør have. Man vil fortsat holde virksomhederne for nar efter forgodtbefindende, så de fortsat skal være en skueret, som regeringen kan anvende, når det findes belejligt, ikke et redskab, der begrunder det store arbejde, de enkelte virksomheder i virkeligheden lægger i at delta i dag.

Så det synes jeg er dybt beklageligt, og jeg synes, at regeringen i stedet for at tage imod nogle gode værktøjer, nogle gode ideer, som vi har præsenteret, her har forsøgt at tale sig fra et samarbejde om afregulering, som er så nødvendig.

Jeg vil i øvrigt gerne svare konkret, for ellers er det første, der sker, når jeg går ned fra talerstolen, at hr. Claus Larsen-Jensen skynder sig op og siger: Hvor vil I så konkret gøre det? Det her er helt konkret, vil jeg sige til hr. Claus Larsen-Jensen, meget konkret. Det er nemlig værktøjer.

Men jeg vil også gerne komme med konkrete forslag til, hvor man i øvrigt kan gøre det. Og jeg har en hel lang, lang, lang stribe, og hvis jeg bare skal nævne nogle enkelte her, så er hele miljøområdet meget godt at tage fat i. F.eks. CO₂-afgiften, hvad med den? Hvorfor i alverden skal der afregnes både procesvarme og rumvarme og alt muligt andet. Det er en fuldstændig håbløshed for de enkelte virksomheder. Hvorfor kan det ikke forenkles, når der endelig skal være en CO₂-afgift. Vi synes ikke, den skulle være der, men når den skal være der, kunne det i hvert fald laves menneskeligt at administrere den.

Arbejdsgivernes administrative opgaver i forbindelse med at have ansatte er helt urimelig kompliceret. Det skal afregnes på alle mulige forskellige steder med forskellige procenter i helt urimelig grad. Det er et vældig godt sted at tage fat.

Reglerne om tvungen skriftlig arbejdspladsvurdering selv for de små bitte, bitte virksomheder. Værsgo' at tage fat på den! Emballageafgiftens fuldstændig cirkuslignende præg. Der er masser og masser og masser at tage fat på. Jeg kunne lave en så lang liste, så hr. Claus Larsen-Jensen umuligt kunne nå at få læst den op her i min taletid.

Så der er rigeligt at tage fat på, og jeg synes, det ville klæde Socialdemokratiet at forsøge at forholde sig til nogle af disse kæmpeopgaver i stedet for bare at stå og sige, at der slet ikke er noget problem, og vi skal bare lave bedre love. Ja, der er også brug for at lave bedre love, men der er sandelig også brug for at sørge for, at de administrative problemer i de nye, bedre love heller ikke løber løbsk, og ligesådan at få fjernet i de gamle love. Og her er tre gode redskaber.

Claus Larsen-Jensen (S):

Det er jo altid flot at blive betegnet som teoretisk og virkelighedsfjern og ikke at have kendskab til virksomhederne.

Men jeg vil gerne spørge – nu fik vi et par eksempler – jeg vil gerne spørge efter endnu flere eksempler fra Venstre, om, hvad det konkret er, der skal gøres på det her område.

Jeg stillede nogle spørgsmål til hr. Svend Erik Hovmand, som han ikke svarede på. Det vil jeg gerne have at De Konservative svarer på. Jeg vil gerne spørge konkret: Hvad er det, der skal væk?

Jeg vil også gerne spørge De Konservative, om man er helt opmærksom på, at Dansk Industri f.eks. melder klart ud, at de synes faktisk ikke, testpaneler i det hele taget er nogen god opfindelse. Finder man så, at obligatoriske testpaneler hele vejen rundt faktisk er en voldsom god idé?

Jeg vil også gerne som det sidste spørge: Hvorfor skal man egentlig have en dereguleringsenhed, hvis man på forhånd stort set godt ved, hvad det er, man skal af med?

Jeg vil også gerne spørge: Finder man egentlig, at nogle af de forslag, man nu har stillet omkring arbejdspladsvurderinger og andet, er særlig fornuftige, når vi rent faktisk har – er det 60.000 arbejdsulykker om året? Det her handler om arbejdsmiljø. Det her handler om mennesker og de vilkår, som folk arbejder under. Det er jo ikke valgt fuldstændig ud i det blå. Det vil jeg gerne spørge om.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg kan sandelig godt forstå, at Dansk Industri sætter spørgsmålstegn ved, om testpaneler, som de fungerer nu, er nogen særlig god idé. Det ville jeg også gøre, hvis jeg sad som virksomhed i testpanelet, for de bliver slet ikke taget alvorligt. De laver et kæmpe stykke arbejde til ære for regeringen, og regeringen blæser dem en lang march, så der er ikke spor at sige til, at man sætter spørgsmålstegn ved, om det er en fornuftig ordning.

Derfor: Enten skal disse testpanelers svar tages alvorligt, de skal bruges, og det er det, vi foreslår, og hvis man ikke ønsker det, hvis man ønsker at bruge det efter forgodtbefindende, når det passer ind i ens kram, og i øvrigt så overse det, når det ikke passer ind i ens kram, så er det ikke nogen god opfindelse, og så kan jeg godt forstå, at der er nogen, der synes, det skulle nedlægges. Så vil jeg også tilslutte mig det, for så kan vi lige så godt nedlægge det. Så er det jo bare et redskab for regeringens profiler, og det er ikke det, vi har brug for.

Vi har brug for at få bedre og mindre administrativt byrdefyldte love.

Så vil jeg også gerne sige omkring alt det konkrete, som hr. Claus Larsen-Jensen bliver

ved med at efterlyse: Jeg kom med fem konkrete forslag. Jeg kan komme med stribevis. Sidste år fremsatte vi hver eneste uge, hr. Claus Larsen-Jensen, hver eneste uge præcise, konkrete forslag, og Socialdemokratiet stemte imod hvert eneste af dem. Værsgo at tage fat i den liste, og så kan det være, at vi kan få bedre afstemningsresultater på den liste i år, hvis vi fremsætter dem alle sammen én gang til.

Det var så konkret, som det overhovedet kunne blive. Det var endda udmøntet i et beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om man ikke er klar over, at Dansk Industri rent faktisk er imod obligatoriske testpaneler?

Spørgsmål 2: Hvorfor bøvl rundt med noget, der giver administrative byrder og besværligheder og øget administration og alt muligt andet i tre forslag her? Når man i virkeligheden konkret ved, hvad det er, man går efter, så bør man vel komme med de forslag?

Formanden:

Fru Christine Antorini som ordfører.

Christine Antorini (SF):

Jeg må sige, at vi i SF deler den socialdemokratiske ordførers opfattelse af, at det er nogle forslag, hvor det er svært at se andet, end at det vil skabe endnu mere bureaukrati og dermed også komme til at virke modsat af hensigten.

Dermed være også sagt, at vi i SF synes, det er sund fornuft at arbejde for, at vi får nogle love og bekendtgørelser, som ikke skaber unødvendige administrative byrder, og det gælder i øvrigt så al lovgivning, uanset om det er rettet mod det offentlige eller det private, at vi får så god lovgivning som muligt. Men vi mener virkelig ikke, at Venstres og De Konservatives forslag er de rigtige redskaber til at lette de administrative byrder.

Vi synes, der er sat nogle gode initiativer i gang f.eks. omkring anvendt ny teknologi til at koordinere lovpligtige oplysninger fra virksomheder til det offentlige, så de ikke skal anmelde mange forskellige ting alle mulige forskellige steder.

Vi synes også, det er en god idé, at der blev etableret et testpanel, et testpanel, som jeg kunne forstå at Venstre og De Konservative også synes er en god idé – så god en idé, at det skal

gøres obligatorisk i forbindelse med alle mulige små lovforslag.

Men det er jo et testpanel, som ikke er blevet udtænkt af den borgerlige regering, hvor man havde 10 år til at udtænke gode ideer til, hvordan man kunne lette de administrative byrder. Så vidt jeg husker, var der evalueringer, der viste, at der ikke skete særlig mange administrative lettelser, vel nærmest det modsatte, i de 10 år, hvor den borgerlige regering sad der.

Men testpanelet er som sagt ikke en borgerlig opfindelse. Det er blevet nedsat under den nuværende regering.

Hvad angår denne dereguleringsenhed, som bliver foreslået, har vi altså svært ved at se, hvad den kan bidrage med ud over, hvad testpanelet kan. Tværtimod kan vi ikke se andet, end at det er et ekstra organ oven over alt det andet, og i øvrigt kan jeg også se, at man ønsker, at testpanelet skal indgå i dereguleringsenheden. Det er altså et værktøj, der virker stik mod hensigten.

Hvis man vil lette erhvervslivets administrative byrder, er det jo en helt anden vej, man skal gå, som vi så også har været inde på, nemlig hvordan vi kan sikre, der ikke kommer hovsalovgivning. Det drejer sig jo om kvaliteten af det lovgivningsarbejde, vi laver herinde, og hvor vi som politikere må gribe i egen barm; vi må være bedre til at lave gode love.

Jeg vil godt starte et sted, hvor jeg synes, den er rigtig, den kritik, der har været, nemlig omkring emballageafgiften. Den blev i første omgang gennemført på en måde, så den virkelig gav en række unødvendige administrative byrder, og det har man så lavet om på med de ændringer, der kom efterfølgende. Det er selvfølgelig helt uhensigtsmæssigt, at hovsalovgivningen skal ende i den slags administrative byrder.

Omvendt må man jo også altid sige, at der må være en afvejning af, at man politisk ønsker ændring og udvikling, f.eks. gennem grønne afgifter. Det er jo et politisk valg, om man ønsker, at der skal gennemføres grønne afgifter for at opnå et andet mål, nemlig at virksomhederne bruger færre ressourcer på energi, og det kan godt i en startperiode have nogle administrative konsekvenser. Men så er opgaven ikke, som det ligger i det her beslutningsforslag, at lade være med at lave fornuftig lovgivning, fordi det har administrative konsekvenser. Så er det at træffe nogle politiske beslutninger, der bliver udført på en måde, så det bliver lettest muligt at administrere dem. Det har vi alle sammen et

politisk ansvar for, også de borgerlige partier, når vi skal udtænke gode, politiske løsninger.

Vi kan derfor ikke støtte dereguleringsenheden.

Omkring byrdebudgettet må jeg sige, at det synes jeg simpelt hen – jeg synes, det er noget vrøvl. Jeg forstår det simpelt hen ikke. For det første vil det være en kæmpe administrativ byrde for ministerierne, hvis de skal i gang med at lave byrdebudgetter, og for det andet synes jeg, at det indholdsmæssigt er lidt pjattet, at man skal oprette et byrdebudget, og hvis der indføres en ny regel, der giver administrative byrder, så skal der anvises en eller anden form for tilsvarende byrdebesparelse. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Til sidst omkring den obligatoriske brug af testpanelet og fokuspaneler: Jeg vil sige, at det er nok det forslag, som jeg i virkeligheden har mest sympati for forstået på den måde, at jeg synes, der har været en berettiget kritik af, at testpanelet ikke er blevet brugt nok. Der har været en kritik af, at især Miljøministeriet ikke har brugt panelet, men så vidt jeg er orienteret, bruger alle ministerier det i dag.

Det er også rigtigt, at der har været en kritik af, at det har taget lang tid, før det er blevet brugt nok, men sådan som jeg er orienteret, er også det blevet bedre. Men det vil jeg gerne spørge ministeren om, nu, hvor ministeren er til stede, om det er korrekt, at alle ministerier i dag bruger testpanelet, og om det bliver brugt i stadig stigende omfang.

Men vi kan ikke støtte det konkrete forslag, som det er her. Hvis testpanelet skal vurdere al lovgivning – og vi er vel de nærmeste til at vide, hvor mange underlige småting, man skal forholde sig til – så vil testpanelet drukne i ligegyldige småsager.

Venstre har fået et udmærket svar på spørgsmål 95, hvor det blev oplyst, at testpanelet består af et stort antal virksomheder, der er udvalgt, så alle brancher og virksomhedsstørrelser er repræsenteret. Visse love og bekendtgørelser berører kun enkelte brancher eller få virksomheder. Hvis alle de her småting skal ud til hele testpanelet, hvor de fleste ikke bliver berørt af lovforslaget, så påfører man det altså unødvendige byrder.

Derfor er der nu blevet etableret fokuspaneler, som er egnede til meget specialiserede lovforslag inden for erhvervsområdet. Men er det virkelig Venstres og De Konservatives intention at bybyrde 3 x 500 virksomheder med ethvert lille

lovforslag, der har noget med erhvervsområdet at gøre?

Det andet nødvendige ved beslutningsforslaget er, at testpanelets resultater altid skal indarbejdes i bemærkningerne. Allerede i dag er der jo en vurdering af administrative konsekvenser og stadig ofte også med konklusioner på testpanelets vurdering. Men hvis man virkelig gerne vil have en grundig analyse fra testpanelet, er det bare at slå op på Internettet, som vi jo alle sammen har adgang til fra vores pladser, slå op under Erhvervs- og Selskabsstyrelsens hjemmeside under testpanelet og læse den grundige evaluering af lovforslagene.

Jeg synes, det vil være helt ude af proportioner, hvis de administrative konsekvenser skulle pensles ud i detaljer som bemærkninger. Så er der altså mange andre ting, som er mindst lige så vigtige, og som man med stor ret kunne kræve kom med, f.eks. grundige miljøanalyser, en grundig socialanalyse, osv.

Derfor kan SF ikke støtte de forslag, der er her, men vi er villige til at diskutere, hvordan vi kan lave bedre lovgivningsarbejde, sådan at vi ikke laver hovsaløsninger, der skaber unødvendig administration for virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige til SF's ordfører, fru Christine Antorini, at testpanelet faktisk var en frugt af det arbejde, der foregik i den politiske følgegruppe, som daværende erhvervsminister fru Mimi Jakobsen nedsatte i forlængelse af den finanslovaftale, der blev indgået mellem Venstre, De Konservative og regeringen i 1995. Men vi havde ikke fantasi til at forestille os, at den idé, den gode idé, skulle misbruges på den måde, som tilfældet er, hvor enhver minister faktisk har sjakret med ideen. Grovest, synes jeg, har det været med miljøministeren, som ikke har ønsket at være med og lade sine forslag teste i et testpanel.

Vi skal selvfølgelig ikke teste i alle detaljer. Derfor har vi også bemærkningen om fokuspaneler med, altså hvor man fokuserer på et enkelt lille erhvervsområde. Hvis cykelhandlerne har et lille problem, så er det jo ikke relevant at spørge alle mulige andre erhvervsgrupper. Så fokuserer man på det enkelte lille problem og spørger selvfølgelig kun de relevante.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Først blev jeg selvfølgelig lidt ked af det, da fru Christine Antorini så hårdt afviste vores forslag også om testpanelet. Da jeg så fandt ud af, på hvilken baggrund det var, tænkte jeg, at så er der alligevel håb, fordi det viste sig, at det var fuldstændige misforståelser, der var baggrund for afvisningen. Så jeg tror nu alligevel, når jeg får chancen for at svare på det her, at SF støtter vores forslag.

For det første – det er så helt faktisk: Testpanelet er en indrømmelse til os. I forbindelse med finanslovforslaget i 1995 fik vi den indrømmelse blandt mange andre. Det er så noget helt andet, vi fik afsat penge til det, men skidt med det.

Vi kommer nu til de faktuelle ting, som gjorde, at SF afviste det. For det første er det ikke al lovgivning, der skal ud til testpanelet eller fokuspaneler, sådan som fru Christine Antorini sagde. Det er kun al erhvervsrelevant lovgivning. Det gør en meget stor forskel.

Dernæst er det ikke i vores forslag forudsat, tværtimod, det er ikke forudsat, at al lovgivning skal ud til hele testpanelet. For det første består testpanelet af 3 x 500, altså kun en af delene, men vi har udtrykkelig også skrevet »eller fokuspanel«, hvor det er relevant, så vi forudsætter bestemt ikke i det her forslag, at det er urimeligheder, der sendes ud til irrelevante virksomheder. Tværtimod, det skal være meget målrettet og præcist, men vi vil bare sikre os, at det, der rent faktisk er relevant, også bliver sendt ud, og det er det, der ikke sker i dag.

Egil Møller (DF):

Dansk Folkeparti afviser normalt, at der oprettes flere overflødige offentlige kontorer. Beslutningsforslag nr. B 9 er dog en undtagelse fra denne regel. Forslagsstillerne er på erhvervslivets side, når det gælder frustrationerne med den megen bureaukrati i den eksisterende lovgivning.

Jeg har bemærket, at dereguleringsenheden skal rekrutteres fra det private erhvervsliv, ansættelsen skal være tidsbestemt, således at det sikres, at medarbejderne ikke bliver en del af systemet.

Inspirationen til beslutningsforslaget er vel nok kommet fra Storbritannien, hvor man har gode erfaringer i dereguleringsministeriet, som har virket i adskillige år.

I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at jo bedre vilkår vi giver erhvervslivet til udfoldelse, jo større vil gevinsten være for samfundet som helhed. En udgift for staten ved oprettelsen af en sådan enhed ville blive tilbagebetalt til staten mange gange og ville give virksomhederne en større og bedre konkurrenceevne til gavn for alle danskere.

Beslutningsforslag nr. B 10 handler om indførelse af byrdebudget. Hvordan den opgave kan løses, uden at det ender i et overflødigt bureaukrati, ved jeg ikke, men udvalgsarbejdet vil gøre os klogere på det.

Men jeg kan sige, at vi i Dansk Folkeparti støtter alle incitament i lovgivningsprocessen, som systematisk forebygger unødige administrative byrder.

I fortsættelse af de to foregående beslutningsforslag falder det naturligt at støtte beslutningsforslag nr. B 38. Vil man i Folketinget vedtage love, som har relation til erhvervslivet, må det højne kvaliteten af lovene, såfremt praktikerne får indflydelse på dem. Dansk Folkeparti er umiddelbart positiv over for beslutningsforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Vedrørende B 9 kan jeg sige, at i CD støtter vi tanken i dette forslag. Vi er som sagt i CD meget optaget af at lette virksomhedernes administrative byrder.

Forslaget lægger jo op til, at der skal oprettes en dereguleringsfond under statsministeren. Der er et gammelt ordsprog, der hedder, at man kan tvinge hesten til truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke. Jeg håber, at regeringen selv vil have viljen til at gøre noget ved at lette bøvlet og småligheden i samfundet, og så må vi jo så se, hvordan det ender.

Vedrørende forslaget om byrdebudgetter, som også er fremsat af V og K, kan vi i CD varmt anbefale den styrkede indsats for at mindske de administrative byrder. Regeringen kunne jo snildt udgive endnu et bind i det digre værk, som hedder »Danmark som foregangsland«, og det bind kunne så fastlægge, hvad regeringen vil gøre for, at Danmark bliver det mindst bøvlende land i hele verden.

I sidste uge debatterede vi regeringens bøvlleredegeørelse her i Folketingssalen, og den kunne jo bruges som en skabelon til disse byrdebudgetter. Når nu handlingen kræver planlægning, kunne regeringen bruge dette beslutningsfor-

slag som en anledning til at gøre op, hvor store de administrative byrder må være.

Om regelforenkling gennem obligatorisk brug af Erhvervsministeriets testpanel og fokuspaneler: Forslaget vil gøre det muligt at lade et uafhængigt testpanel gennemgå al lovgivning for administrative byrder. Testpanelet er jo som sagt sammensat af virksomheder og andre, der mærker, hvordan det virker på deres egen krop i hverdagen. Lad os høre deres kommentarer, inden ministerierne fremsætter lovforslagene i Folketinget. Det føler vi i hvert fald i CD er en god idé, og forhåbentlig er det så også med til at øge opmærksomheden omkring det, vi kalder bøvll. Jeg håber så også, at man får bred tilslutning til forslaget her i Folketinget.

Jeg kan ikke lade være med at studse over, hvad den tidligere erhvervsminister hr. Jan Trøjborg sagde heroppe fra talerstolen forrige gang, dette forslag blev behandlet, og det er vel snart 2 år siden.

To gange bedyrede han, at han manglede konkrete initiativer, og det var blandt andet også fra CD. En revolution og en lettelse af de administrative byrder for virksomhederne, sagde han. CD savner blot fortsat den revolution, som den daværende minister bebudede.

Lad mig opremse bare fire konkrete initiativer, hvoraf de tre i hvert fald er gode og virkelig betyder noget, og som regeringen er velkommen til at køre frem: Det er at afskaffe arbejdsgiverbetalte G-dage, afskaffe virksomhedernes lønindeholdelse og afskaffe arbejdsgiverbetalte arbejdsmarkedsbidrag, og så kunne man på et senere tidspunkt kigge på det, der hedder dækningsafgiften. Det er det, der hedder erhvervslivets lejeværdi. Her er også noget at tage fat på, og det er alt sammen noget, der batter.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, hr. Morten Helveg Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter:

I sidste uge fremlagde erhvervsministeren sin redegørelse til Folketinget om erhvervs politik og erhvervsregulering.

Offentlig regulering kan være nødvendig på en række områder og kan være udtryk for politiske ønsker og prioriteringer inden for f.eks. veterinær- og fødevarerområdet samt miljøområdet.

Debatten om erhvervs politik og erhvervsregulering fokuserer i stor udstrækning på det

administrative bøv. Diskussionen af virksomhedernes administrative byrder er væsentlig. I denne sammenhæng må vi ikke glemme, at en del af de krav fra det offentlige, som virksomhederne opfatter som byrdefulde, drejer sig om opgaver, som veldrevne virksomheder under alle omstændigheder har på plads. Her tænkes f.eks. på regnskabsaflæggelse, lønudbetaling og lignende.

I Det Radikale Venstre ser vi gerne, at den erhvervspolitiske debat i større udstrækning drejes i retning af den mere fremadrettede diskussion om, hvordan den lagkage, der bliver til deling, bliver større. Her tænker jeg blandt andet på innovationspolitikken.

Hvad angår den del af erhvervspolitikken, der fokuserer på regulering og herunder det administrative bøv, er vi af den overbevisning, at man i ministerierne og i Folketinget i større udstrækning bør fokusere på lovgivningskvalitet og på at udforme lovgivningen sådan, at de administrative byrder for erhvervslivet minimeres, hvis de ikke kan undgås, men selvfølgelig mener vi også, at reguleringen skal begrænse sig til de områder, hvor der er et egentligt behov for regulering.

Regeringen har gennem flere år gjort en betydelig indsats for at identificere og lette virksomhedernes administrative byrder. Således har man i Erhvervsministeriet gennemgået alle ministeriets love og regler sammen med virksomheder og organisationer, blandt andet med henblik på at fjerne overflødig lovgivning. Ved gennemgangen fandt man kun to områder, nemlig lov om tolke og translatorer og forhyringsloven, hvor erhvervslivet fandt, at reguleringen kunne opgives. De forhold, der i sin tid betød, at reguleringen blev indført, gælder stadig væk. Erfaringerne fra de fleste andre OECD-lande synes at være de samme som i Danmark.

Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat en række forslag til tiltag, der ifølge forslagsstillerne kan være med til at effektivisere indsatsen over for virksomhedernes administrative byrder. I Det Radikale Venstre synes vi, det er positivt, at der er fokus på spørgsmålet, men vi stiller os tvivlende over for, om effekten af de fremsatte forslag vil være entydigt positiv.

Vi er ikke overbevist om, at en egentlig dereguleringsenhed vil have nogen yderligere effekt i forhold til den indsats, der allerede er igangsat fra Erhvervsministeriets side.

Som argument for beslutningsforslag nr. B 38 om obligatorisk brug af Erhvervsministeriets testpanel og fokuspaneler hævder Venstre og Det Konservative Folkeparti blandt andet, at testpanelet ikke har levet op til målsætningen om at være et effektivt redskab til at vurdere de administrative byrder, som ny lovgivning har på virksomhederne.

De begrundet forslaget med, at alle ministerier i dag ikke forelægger deres lovforslag for testpanelet, men så vidt vi er orienteret, fremlægger alle ministerier i dag deres lovforslag for testpanelet, og det gælder også Miljø- og Energinisteriet. Skulle dette mod forventning ikke være tilfældet, bør det naturligvis ske for at give testpanelets arbejde den størst mulige effekt og troværdighed.

Skulle der være områder, hvor Venstre og Det Konservative Folkeparti kan pege på nogle konkrete forhold, hvor det er praktisk muligt at gennemføre administrative lettelse for virksomhederne, ja, så må regeringen naturligvis tage disse konkrete forslag med i det videre arbejde med at lette virksomhedernes administrative byrder.

I Det Radikale Venstre mener vi, at den igangsatte indsats for at forbedre lovgivningens kvalitet i form af testpanel, fokuspaneler, ekspertvurderinger og mere moderne indberetningsformer bør have tid til at vise sin effekt, før der igangsættes yderligere initiativer. Derfor mener vi, at hovedindsatsen fra Erhvervsministeriet fortsat bør være at få de nuværende instrumenter som f.eks. testpanelerne til at fungere effektivt.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte de tre beslutningsforslag.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal gøre det kort og kan langt hen ad vejen tilslutte mig den kritik, der er kommet fra S og SF.

Jeg er enig i, at meget af det her lugter af almindelig plat liberalisme, men selvfølgelig er der også reelle problemer, og jeg vil sige det på den måde: Hvem kan være imod at fjerne unødigt bøv? Derfor er vi selvfølgelig også indstillet på det, hvis det viser sig at være korrekt. Det vil vi bestemt være.

Specielt interesserer vi os en anelse for små virksomheder og især det problem, der opstår, når små virksomheder skal ansætte én, to eller tre medarbejdere. Her kommer der helt ind-

rømmet et kolossalt bøvl, som gør, at mange små virksomheder afstår fra det.

Vi er ikke afvisende over for problemstillingerne, men jeg vil godt understrege, at hvis man vil tage fat i det her for alvor, bliver partierne bag disse forslag nødt til at tage fat i EU, for der er ingen tvivl om, at noget af det, der giver flest problemer på dette område, er striben af EU-direktiver, og det er herunder ikke mindst EU-STAT, altså statistikoplysningerne til EU, som er en belastning.

Jeg vil også sige, at vi må tage fat i et andet område, nemlig alle de mærkelige skatteregler, vi har på erhvervsområdet, fordi V og K er bundet af den dér ideologiske forestilling om, at virksomhederne ikke må få tilskud, de skal have fradrag.

Alle og enhver ved selvfølgelig, at det økonomisk er det samme, om man giver et tilskud til et eller andet, eller om man giver et fradrag, men da liberalister ikke kan lide tilskud, vil de hellere have pengene som et fradrag. Øse op og øse ned, det giver den samme smag. Men på grund af denne mærkværdige indstilling hos de borgerlige partier får vi altså et ualmindelig indviklet skattesystem på erhvervsområdet, hvor vi skal lave fradragsmuligheder og så dernæst have den ene undtagelsesbestemmelse og beskyttelsesforanstaltning efter den anden for at undgå misbrug. Her var et kæmpeområde for regelforenklning, hvis det var sådan, at man ville droppe lidt af ideologien.

Der er også et andet besvær, jeg vil pege på, som jeg gerne vil hjælpe med at komme af med, og det er det besvær, som vi har pålagt virksomhederne med, at de skal tage fat i deres lønningsregnskab flere gange. Først skal de tage fat i lønningsregnskabet for at udbetale løn uden skat, og så skal de et stykke tid efter tage fat i lønningsregnskabet én gang mere og indbetale skatten.

Jeg foreslår, at man gør det i én omgang: indbetaler skatten til Skatteministeriet i samme sekund, som man udbetaler lønnen uden skat til lønmodtageren. Det vil da være en forenkling, og så vil det i øvrigt gavne statskassen ganske gevaldigt, fordi man får skattepengene ind noget tidligere, i stedet for at de ligger som et uforrentet lån ude i virksomhederne.

Så vil jeg tilføje, at erhvervslivet jo ikke er den gruppe, der på det her område står dårligst. De har allerede forskellige redskaber, men

de har jo først og fremmest et langt større apparat at sætte ind under lovgivningsprocessen. Det kan vi se, når lovforslag har været til høring. Det er jo altovervejende erhvervsorganisationer, der er på høringslisterne.

Vi kan jo se, hvem det er, der besøger os i Erhvervsudvalget og Skatteudvalget og andre udvalg, der behandler sager af denne art, der har interesse for erhvervslivet. Det er revisorer, advokater og erhvervsvirksomheder, enkeltvirksomheder i hobetal, der møder op. De har i virkeligheden meget bedre muligheder end alle andre befolkningsgrupper for at påvirke processen og undgå, at der kommer noget unødigt bøvl. I virkeligheden er det jo sådan, at meget af bøvlet kommer på grund af påvirkningen. Det er lobbyisterne, der går ind og får ting indføjjet i reglerne, som gør det endnu mere besværligt, end det var i forvejen.

Derfor vil jeg sige: Man kunne i høj grad også gribe i egen barm og se på, om erhvervslivet ikke selv skulle prøve at bidrage lidt mere. I stedet for nidkært at forfølge den mindste 5-øre kunne man prøve at se, om det ikke var i orden, at vi forenkledede reglerne lidt, selv om nogle skulle miste en krone.

Jeg vil afsluttende sige, at jeg har et tilbud til de partier, der står bag disse beslutningsforslag, hvis vi en dag kunne blive enige om at kigge på bøvl og administrativt idioti og unødvendige regler gældende alle befolkningsgrupper. Jeg tænker her ikke mindst på de arbejdsløse og a-kasserne. Hvis der er et område i Danmark, der er bebyrdet med mærkelige, ulogiske regler, regelændringer, der træder i kraft, før den tidligere overgangsordning fra den tidligere regelændring er afsluttet, regler, som binder folk, og regler, som er til gene ikke bare for en virksomhed, men for mennesker i hundredtusindtal, er det a-kasse-lovgivningen.

Her har vi for at spare en 5-øre for at være sikker på, at der ikke er én, der får en krone for meget, indført et regelsystem, som gør, at ingen dansker er i stand til at overskue det. Ingen enkelt dansker er i stand til at overskue alle reglerne på dagpengeområdet. Se, her var der brug for regelforenklning, så den dag, man kommer med et udspil på det område, som vel at mærke ikke bare er regelforenklinger for at skære ned, men for at gøre livet bedre og nemmere for menneskene, så vil vi tage en god diskussion med forslagsstillerne om det.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til den sidste ærede taler. Jeg synes, det var overraskende positivt. Selvfølgelig skulle hr. Frank Aaen aflevere den sædvanlige kvittering til Socialdemokratiet og SF som indledning, men da ordføreren så kom ned i sit indlæg, var det jo utrolig positivt.

Jeg vil sige, at vi er parat til at gå ind i den drøftelse. Jeg nævnte fra talerstolen ikke dagpengene, men jeg nævnte spørgsmålet om lønseddelen. Jeg fortalte, at i den nuværende regerings tid er antallet af lønrelaterede poster steget fra 3 til 23, og jeg vil gerne sige til hr. Frank Aaen, at det ikke bare er dagpengesystemet, der er uforståeligt, det er også en ganske almindelig lønseddel, der er uforståelig.

Derfor synes jeg, det er helt fint, og jeg synes i det hele taget, vi skal få det offentlige system, Told og Skat og andre, til at forstå, at deres opgave er at yde service for virksomheder og privatpersoner og ikke det modsatte.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er lidt uvant for mig, men tak for ordene. Jeg skal love, at der kommer et beslutningsforslag fra Enhedslisten, hvori vi tager fat i specielt det med lønmodtagerne og de arbejdsløse og de regler, der er på disse områder. Så må vi se, om vi kan blive enige om forenklingsforslag dér.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

De tre beslutningsforslag, som her er til behandling, kan Fremskridtspartiet støtte, ja, vi er endda faktisk kede af, at vi ikke er medforslagsstillere.

Oprettelsen af et organ, der skal sikre, at både den gældende lovgivning og den nye lovgivning, der måtte komme, ikke medfører flere administrative byrder for erhvervslivet og borgerne som helhed, er ikke bare noget, der er godt, det er en nødvendighed for, at det hele ikke skal blive ved med at accelerere på den måde, at befolkningen faktisk ikke kan overse, hvad det er, der vælter ind ad brevsprækken.

Fremskridtspartiet vil ikke alene være med til, at man skal bremse op for, hvad der kan sendes ud, som giver administrative byrder, Fremskridtspartiet vil stå som en sikker garant, hvis det er nødvendigt, for, at det bliver gennemført.

I Fremskridtspartiet vil vi gå et skridt videre, nemlig at for hver lov, der vedtages, og for hvert cirkulære, der sendes ud, vil vi gerne være med til, at det kontrolorgan, der er omtalt, skal sikre, at der fjernes mindst et af de cirkulærer eller en af de gamle love, der ligger, ja, helst flere, hvis det kan lade sig gøre.

Det er den vej, vi skal frem, for hele befolkningen og erhvervslivet i særdeleshed er så overbebyrdet, at det er vores pligt at forsøge at få det her forenklet.

Oprettelsen af et styringsredskab til at holde kontrol med de administrative omkostninger, når der lægges budget – ja, jeg må være helt ærlig og sige, at jeg troede, man havde sådan noget. Det har man da ude i det private erhvervsliv, for man kan ikke lave noget budget, uden at man i forvejen har en oversigt over, hvad det koster, så det er et forslag, vi absolut kan støtte. Det er den eneste måde, hvorpå man kan få bremset for den udvikling, der er i gang.

Det sidste forslag, B 38, er et forslag om at bruge det testpanel, der er nedsat. Da jeg læste bemærkningerne, så jeg, at der er nedsat et sådant testpanel i 1996, så derfor forstod jeg ikke helt beslutningsforslaget. Jeg må da gå ud fra, at man bruger et testpanel, der er nedsat, men ifølge de oplysninger, jeg har fået, har man kun brugt det i nogle ganske enkelte tilfælde.

Derfor må vi have truffet en beslutning om, at man skal bruge testpanelet. Det må absolut være til gavn ikke bare for dem, der skal lovgive herinde, og dem, der skal lave de cirkulærer, der skal sendes ud, men det må absolut også være til gavn for dem, der skal rette sig efter det, der sendes ud. Det må være på den måde, der kan laves noget, der er forståeligt både for erhvervslivet og for borgerne som helhed.

Fremskridtspartiet kan støtte de tre foreliggende beslutningsforslag, og det har glædet mig, når jeg har siddet hernede og lyttet til debatten, at det faktisk gælder alle ordførerne, også dem, som har sagt i dag, at de går imod forslagene, at hvis man kan komme med konkrete eksempler på, at erhvervslivet eller borgerne har noget unødvendigt bøv, ville man se på det. Jeg skal fremkomme med en hel række eksempler til de ærede ordførere, og så kan det måske være, de vil ændre mening inden næste behandling.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Regelforenkling og afbureaukratisering er sat på dagsordenen, og det er godt, og det er rig-

tigt. Det er et væsentligt område at tage fat på, både når det gælder den offentlige og den private sektor.

Kristeligt Folkeparti kan gå ind for regelforenklning, men spørgsmålet er, om det tværministerielle organ, som er nævnt i B 9, blot i realiteten forsinker og besværliggør lovgivningen. Det må vi naturligvis sikre os imod. På den baggrund er Kristeligt Folkeparti positiv over for B 9.

Når det gælder indførelsen af byrdebudgetter, lyder det positivt, men vi er usikre på effekten, især når en del af vores lovgivning er implementering af EU-love. Desuden vil miljøtiltag oftest være belastende for både erhverv og administration. Miljøtiltag kan ofte ikke forudses, og de nødvendiggøres af udviklingen. Derfor bør måske en væsentlig del af miljøområdet undtages.

Måske vil en gennemførelse af forslaget kræve så mange undtagelser, at det ender med at blive en besværlig størrelse. Derfor er Kristeligt Folkeparti afvisende over for B 10.

Når det gælder B 38, er hensigten god, og den er rigtig, for i den gældende lov er der nogle ting, som er u hensigtsmæssige. Hidtil har følsomme lovforslag og hastelovgivning været undtaget fra forelæggelse for testpanelet. Der ved kunne regeringen i modstrid med lovens hensigt undgå testpanelet ved at angive, at lovforslaget var hastelovgivning, og det mener vi er u hensigtsmæssigt. Måske kunne testpanelets arbejde også i nogen grad udlægges til de kredse, som er høringsberettigede.

Vi er enige i, at forenklingsspørgsmål skal prioriteres, men vi er skeptiske over for, om det her er måden at gøre det på.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til B 9, hr. Svend Erik Hovmand.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil allerførst sige tak for en, synes jeg, relativt positiv behandling.

I virkeligheden kan man jo sige, at der her har etableret sig en alliance strækkende sig fra Enhedslisten i den ene side af salen til Fremskridtspartiet i den anden side af salen. Så er der nogle partier i regeringen, som ikke mener, at de vil give disse forslag positive ord med på vejen. O.k., jeg tror nu, at der inderst inde er mange medlemmer af regeringspartierne, som faktisk gerne ville have været medforlagsstil-

lere til forslagene, men for at holde gode miner til slet spil afviser man.

Se, jeg er nødsaget til at sige – også til ministeren, som jeg går ud fra vil gøre en bemærkning om lidt – at jeg synes, det er beklageligt, at regeringen end ikke vil sætte tal på de administrative byrder, selv om det sagtens kan lade sig gøre på baggrund af de timeopgørelser, der er i den rapport, som regeringen selv har lavet.

Regeringen har før brugt en timepris på 250 kr., når de administrative byrder skulle opgøres. Med den timepris kan de samlede administrative byrder som følge af de seneste års lovgivningsarbejde opgøres til 1,9 mia. kr. Men det bliver ikke ved de knap 2 mia. kr., for opgørelsen dækker kun over de administrative opgaver, som virksomhederne selv løser. En lang række opgaver lægges ud til revisorer, lønservicebureauer og andre serviceleverandører.

En dugfrisk undersøgelse fra DTI Erhvervsanalyser, som er lavet for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, viser, at virksomhederne bruger mindst lige så mange penge på de eksterne bistand, som de selv bruger på at løse administrative opgaver. Tager man for eksempel en entreprenør, bruger virksomheden 1,14 kr. på ekstern bistand for hver krone, den selv bruger til at løse administrative opgaver, mens hotel- og restaurationsvirksomhederne bruger over 2,50 kr. på ekstern bistand for hver krone, de selv bruger på administrative opgaver.

Hvis man forsigtigt antager, at udgiften til ekstern bistand er af samme størrelsesorden som virksomhedernes interne omkostninger, betyder det, at den administration, der følger af de seneste års lovgivning, koster virksomhederne 3,8 mia. kr., altså to gange 1,9 mia. kr.

Jeg har nævnt dette for at understrege, at vi her taler om et konkurrenceparameter. I et internationalt samfund er det kolossalt vigtigt, at vi ikke lægger særlige byrder på danske virksomheder. Antallet af bekendtgørelser, cirkulærer osv. stiger og stiger under denne regering. Hver tredje lov fører til nye administrative byrder, og ser vi på det nøjagtige antal bekendtgørelser og cirkulærer, sådan som vi har talt dem op, er der tale om en stigning på 40 pct.

I 1995 var antallet af bekendtgørelser 473. I 1997 var det steget til 676. Antallet af cirkulærer er i den samme periode steget fra 168 til 224. Det vil sige, at det totale antal bekendtgørelser, cirkulærer osv. i den periode er steget fra 641 til 900. Det er voldsomt; det er også for voldsomt. Det er simpelt hen urimeligt, at i en tid, hvor

regeringen taler og taler om at begrænse de administrative byrder, har vi altså en klar dokumentation for, at det går i den stik modsatte retning.

Derfor er det på tide, at dette Folketing tager denne sag alvorligt, derfor er jeg glad for de positive bemærkninger, der er kommet, og derfor håber jeg, at udvalgsarbejdet vil bidrage til, at vi kommer nogle væsentlige skridt i den rigtige retning. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at dette fortsætter, og jeg er enig med dem, der har sagt, at det gælder alle befolkningsgrupper, både lønmodtagere, arbejdsløse og selvstændige erhvervsdrivende. Hele vejen rundt har vi brug for at luge ud i de overflødige administrative byrder, hvis vi skal klare os i fremtidens internationale samfund.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til B 10 og B 38, fru Pernille Sams.

Pernille Sams (KF):

For at tage B 10 vedrørende byrdebudgetterne først vil jeg gerne sige tak for den positive modtagelse, som forslaget har fået meget langt hen ad vejen.

Kristeligt Folkeparti udtrykte en vis skepsis over for forslaget og mente, at det godt kunne blive for besværligt, for der var jo meget af det, der var lidt besværligt at have med at gøre. Jamen det er det jo netop, og det er derfor, det også er en god idé at lave byrdebudgetterne. Det er jo netop, fordi det er noget u håndterligt, besværligt noget.

Så kan vi overveje, om det er ministerierne, der skal forpligtes til at tage det besværlige arbejde, eller det er virksomhederne. Vi mener nu, det ville være meget godt, hvis ministerierne blev tvunget til at forholde sig til, hvor besværligt det var, inden det blev udlagt til virksomhederne at skulle foretage alle besværlighederne, men lad os tage en god snak om det. Jeg opfatter det egentlig ikke, som om vi er så uenige, når det kommer til stykket. Kristeligt Folkeparti ville måske nok gerne bare lige have opklaret, hvordan det i virkeligheden kan lade sig gøre på en ubureaukratisk måde, og vi mener godt, at vi kan løfte den byrde at forklare det.

Jeg vil også gerne sige her, at mange af disse byrdebudgetter, som vi kalder dem, men de kan jo hedde noget andet, i virkeligheden bliver udarbejdet allerede i dag. Erhvervsministeriet har f.eks. for et par år siden udgivet den store

rapport, der viste, at det for to år siden var for 22 mia. kr. administrative opgaver, der blev løst. Det er så vokset med ca. 4 mia. kr. siden, så nu er vi oppe på ca. 26 mia. kr., som virksomhederne administrerer for.

Det er jo en form for byrdebudget, så det er noget, der allerede bliver udarbejdet, kan man sige. Her har vi så bare den opfattelse, at ministerierne skal forpligtes til, hver gang de kommer med nye påhit, der væltes over på virksomhederne, også at anvise, hvor man kan lette virksomhederne tilsvarende. Det kunne tvinge en god prioritering igennem af, hvorvidt det nu var nødvendigt, og hvorvidt der ikke også var andet, der var blevet mindre nødvendigt med tiden. Men tak for det i det hele taget.

Så vil jeg gå til forslaget om testpanelet, og her vil jeg sige, at det ser dejlig positivt ud, for det ser jo ud, som om vi kan få det gennemført, bortset fra at jeg med en vis bekymring lagde mærke til, at hr. Claus Larsen-Jensen, den socialdemokratiske ordfører, skyndte sig ned til SF's ordfører efter SF's indlæg, så jeg håber ikke, at alle de gode takter nu er ved at blive spoleret.

Egentlig skal jeg skynde mig at sige tak til både SF og Enhedslisten, for det var lidt overraskende positive indlæg, dejlige indlæg, vil jeg endda sige. Det var ikke den samme rygmarsvafvisning, som vi fik fra regeringspartierne. Det kan være, at SF og Enhedslisten ikke bryder sig om at høre, at jeg takker, men det gør jeg alligevel, for det var ikke nogen rygmarsvafvisning, og det synes jeg var klædeligt for de to partier.

Jeg vil gerne tilbyde SF, at vi kan arbejde konstruktivt med disse tanker, der kom her, for jeg føler ikke, at der var nogen modsætning mellem det, som fru Christine Antorini lagde vægt på, og så det, som vi har lagt vægt på i forslaget. Jeg er ret overbevist om, at det kan vi få noget vældigt godt ud af, og vi kan også få det gennemført, og det er jo ikke det mindst væsentlige i denne sammenhæng.

Så vil jeg også gerne sige tak til hr. Frank Aaen, ikke for den særlige støtte til dette forslag, for den kunne jeg ikke finde, men jeg kunne finde en vældig positiv generel opfattelse af, at hvis vi kan finde gode, konkrete ting, der specielt kunne hjælpe de mindre virksomheder med en, to eller tre ansatte af med det enorme bureaukrati, som de støder på, lige så snart de begynder at få ansatte, er Enhedslisten med. Og hvis vi kan tage fat på a-kasse-lovgivningen,

det, der hindrer mennesker i at kunne forstå en vis logisk sammenhæng i det hele og danne sig et overblik over det, så er Enhedslisten også med.

Jeg vil gerne sige på Det Konservative Folkepartis vegne, at vi opfatter begge dele som særdeles positive, og vi vil meget gerne være med, så lad os tage godt fat i det. Vi er også parat til det opgør med millimeterretfærdigheden, som hr. Frank Aaen efterlyser. Det er vi meget parat til, og det kan skabe megen afbureaukratisering, så det håber jeg også, at hr. Frank Aaen er med på, når det kommer til virkeligheden og ikke bare teorien.

Det eneste, der ærgrer mig lidt, er, at hr. Frank Aaen satte den hovedoverskrift på, at det var nogle forældede problemer, vi præsenterede her i dag. Det mener vi sådan set slet ikke, men det hører vel med til indgangsbønnen, når det er Enhedslisten, der skal kommentere De Konservatives, Venstres og CD's forslag. Men tak for det.

Og så vil jeg selvfølgelig ikke mindst sige, at det var dejligt også at høre alle de borgerlige partiers positive holdning til det. Det gør jo, at det ser ud, som om vi faktisk kan komme igennem med det her forslag, og det vil være et rigtig godt skridt i den rigtige retning.

Til regeringspartierne, som bare afviste det sådan helt, ja, jeg havde nær sagt uden at tænke sig om, men det er selvfølgelig forkert sagt, fordi de har selvfølgelig tænkt sig om, men sådan helt rygmarsvagtigt, bare fordi det nu er et borgerligt forslag, vil jeg da gerne sige, at regeringen selv, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen selv, har bestilt en stor rapport, som udkom her for 2-3 måneder siden, som hed »Administrative lettelser i et internationalt perspektiv«, og regeringens egen rapport anbefalede det, vi foreslår i det her forslag. Så det er jo mærkeligt at se regeringen gå op her fuldstændig rygmarsvagtigt og bare afvise enhver tanke om det og sige, at det er håbløst, for det er sådan set det samme, ministeriet selv er kommet frem til i sine egne rapporter.

Nu vil man så sikkert foreslå det i en eller anden afskygning, hvor man sætter sit eget socialdemokratiske stempel på, og så synes, at det er bedre.

Jeg synes nu, det er vældig godt. Det ser ud, som om vi kan få flertal for det i det Folketing, vi har. Det bliver så uden om regeringspartierne. Det er jeg ked af. Jeg ville gerne have haft et bredt samarbejde om det. Nu samarbejder vi så

uden om regeringspartierne, og så kan vi også komme videre ad den vej alligevel.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg nævnte i min indledende besvarelse til disse forslag den nødvendige tanke, som jeg jævnlig synes savnes i Danmark, når der er behov for regulering, nemlig spørgsmålet, om det så skal være i form af lovgivning hver gang. Det blev til i fru Pernille Sams' gengivelse, at det spørgsmål måtte ligge milevidt fra en S-ledet regering.

Det gjorde det altså ikke. Det har vi også dokumenteret i en lang række andre sammenhænge både på skrift og i tale. Vi synes faktisk, det er et vigtigt spørgsmål, og jeg tror godt, jeg kan sige her, at jeg afviser langt flere forslag i det daglige, også og måske især fra borgerlige politikere, der ønsker lovgivning mig her og lovgivning mig der, end jeg overhovedet har af forslag i Folketinget på en hel samling.

Jeg vil illustrere det. Jeg nævnte næringsbrevet i min indledende besvarelse. Mente Venstres og De Konservatives ordførere det, de sagde, eller mente de det ikke? Skulle der være lovgivning om næringsbrev, eller skulle der ikke?

Rejsebureauutilsyn – Skal der være et stort rejsebureauutilsyn, hvor virksomhederne skal indberette hver evig eneste dag? Mente Venstres og De Konservatives ordførere det, eller mente de det ikke?

Konkurrenceområdet – Forleden efter EU's afgørelse i forhold til rørsagen, som den er kaldet, var der borgerlige ordførere ude og sige: Det var da også for dårligt, at de danske myndigheder ikke for længst havde opdaget det. Det var for dårligt. De skulle være ude, de skulle kigge virksomhederne i kortene, de skulle følge med, de skulle se på regninger og fakturaer og tilbud og udbud og indbud, og hvad det ellers hedder. Mente Venstres og De Konservatives ordførere, at der skulle laves lovregler om dette, eller mente de det ikke?

Hver gang der er et eller andet spørgsmål, er Venstre og De Konservative normalt meget, meget hurtigt fremme med at foreslå lovgivning. Det er bare til illustration af spørgsmålet, om regulering nødvendigvis skal være i form af lovgivning. Det er et spørgsmål, der er væsentligt at stille os selv og alle sammen, også Venstre og De Konservative.

Når jeg har nævnt konkurrenceområdet, synes jeg, jeg vil give en illustration af, hvor besværligt dette med at måle lettelser og byrder

ud er. For er konkurrenceloven en byrde, eller er det en lettelse? Ja, funktionen for erhvervslivet bliver bedre ved gennemførelse af konkurrenceloven. Det tror jeg alle er enige om. Der er overhovedet ikke nogen problemer imellem os. Vi har været fælles om at gennemføre den.

Når vi nu alle sammen også er enige om, at det vil give en bedre funktion til erhvervslivet, hvordan opgør vi så lettelsen? Hvordan opgør vi det dér? Gevinster og lettelser er meget svære at opgøre, de er endnu sværere at opgøre, end byrderne er det. Her har vi nemlig haft nogle instrumenter i gang i nogle år, der spørger til virksomhedernes forventninger til de administrative byrder, og jeg understreger dette ord forventninger, fordi det bliver opfattet, som om det er den eneste og skinbarlige sandhed, der kommer fra virksomhederne i testpanelet.

Sådan er det jo naturligvis ikke, sådan mener virksomhederne det heller ikke. Det er heller ikke det, de bliver spurgt om. Virksomhederne bliver spurgt på grundlag af et meget foreløbigt lovforslag, hvilke forventninger de har til administrative byrder i denne her sammenhæng.

Det bringer mig så frem til at tale om dette tal, tallet, som regeringen har opgivet at regne sammen, og det er jo ellers meget enkelt, siger man. I hvert fald optrådte hr. Svend Erik Hovmand med en sammentælling, der hed 1,9 mia. kr. Det bliver gengivet, som om det er det, erhvervslivet nu bliver bebyrdet med. Det er forventningerne fra virksomhederne til, at det er det, man vil blive bebyrdet med. Det ville være det rigtige at sige.

Men når det nu er så let at regne ud, kunne hr. Svend Erik Hovmand måske forklare mig, hvordan Venstre kan komme frem til 1,9 mia. kr., og en til Venstre meget, meget, meget nærtstående erhvervsorganisation, nemlig Håndværksrådet, kan komme til til 4,4 mia. kr.? Det er en usikkerhed, vi normalt vil anse for fuldstændig uacceptabel, og den er ikke til lige at være omfattet af ministeransvarlighedsloven.

1,9 mia. kr. eller 4,4 mia. kr.?

Jeg kan give en anden illustration af, hvorfor det er så vanskeligt at lægge sammen, og hvorfor man kan komme frem til endda meget forskellige tal. Ja, det er, fordi når et lovforslag f.eks. har været ude i testpanelet, er der blevet givet en melding fra nogle virksomheder gående på, at når man regnede det op på det samlede niveau, ville det være en lettelse i størrelsesordenen 1.600 timer. Andre virksomheder byder på, at byrden ville være 6.500 timer.

Hvad er så det rigtige? Er det 1.600 timer i lettelse? Er det 6.500 i byrde? Eller er det den statistiske sandhed, som ligger lige midt imellem?

Lige midt imellem – det kan som bekendt være det frygteligste sludder. Hvor høj er den ene talerstol? Jo, vil nogle sige, den er lige nøjagtig 2,51 m, og andre vil sige: Nej, den er 3,51 m. Godt, siger vi, så er den midt imellem. Nej, det er den ikke. Det kan være, det ene er fuldstændig rigtig, og så er det dér midt imellem noget frygteligt sludder.

Sådan er det også med opgørelsen af forventningerne. Man kan ikke lægge forventninger, der er vidt forskellige, sammen. Næ, man kan se en tendens, og den tendens er vigtig at holde sig til. Man kan få en vejledning om, at her er der nogle særlige problemer. Tænk om igen: Er der nogle steder, hvor vi kan ændre det, er der nogle steder, hvor vi kan gøre lovforslagene bedre, sådan at byrderne vil blive mindre?

Det er derfor, vi bruger testpanelet. Og jeg kan bekræfte over for fru Christine Antorini, at alle ministerier nu bruger testpanelet, også Miljøministeriet, og at alle ministerierne gør sig omhyggelige overvejelser, om det er bud fra testpanelet, eller om det er bud fra fokuspaneler, eller om det er ministeriernes vurderinger i samarbejde med brancheorganisationerne, eller om det er ministeriernes bud.

Det er jo ikke sådan, at det står fuldstændig ud i den blå luft om administrative byrder i lovforslagene. Man kan se, om det er testpanel, man kan se, om det er fokuspanel, eller om det er vurderinger byggende på samarbejdende brancher, eller om det er ministeriernes egne vurderinger. Jeg tror, det er nyttigt og i øvrigt administrativt lettest også for virksomhederne at have denne palet og ikke have det tvangselement, som ligger i det ene af beslutningsforslagene.

Så har landbruget af gode grunde været nævnt. Landbruget har mange administrative byrder. Det understreger hr. Svend Erik Hovmand også. Det er også landbruget, der har flest ordninger, og det er jo der, byrder flyttes til. Vi ved alle sammen, at der gives meget, meget, meget store støttebeløb til landbrug. Det har vi naturligvis god grund til at sørge for foregår på en ordentlig måde, ikke kun, fordi vi er nøjeregnende i Danmark, men også fordi vi er underlagt nogle nøjeregnende og sådan set meget fornuftige regler i forhold til EU. Derfor holder vi nøje regnskab med landbruget, og det er besværligt. Derfor ser vi sådan set også frem

til at få en reform af landbrugsordningerne i EU på længere sigt.

Så har vi oplevet en udvikling i landbruget, der er industrialiseret i meget, meget høj grad, og som har ført til anvendelsen af en række kemiske og teknologiske hjælpemidler, medicin, gødning, vækstoffremmere, plantegifte, der har ført en lang række ting med sig, som påvirker omverdenen og landbruget selv på en ganske alvorlig måde.

Det forholder vi os så til, når vi skal bidrage til, at landbruget kan løse nogle af landbrugets problemer vedrørende salmonella, vedrørende kogalskab, vedrørende forurening på ejendommene. Det koster også administrative byrder. Salmonella, kogalskab, forurening af ejendommene er vi med til at give landbruget nogle muligheder for at løse. Landbruget leverer en del administrativt knofedt i den anledning, og det er så baggrunden for disse balancer.

Med hensyn til de tal, uanset om det er det ene eller det andet tal, den ene eller den anden optræder med, kan vi jo afsløre, at over tre fjerdedele af de byrder, der kan opregnes, er nogle, vi har været fælles om. Så der er jo altså også gode fælles begrundelser.

Svend Erik Hovmand (V):

Ministeren sluttede med at sige, at vi har været fælles om at indføre en række af de byrder, der her er tale om. Erkendt, det har jeg sagt lige fra starten, vi har vores medansvar. Jeg har også sagt, at i den tidligere regering følte vi, at det var et problem, og vi følte på egen krop, at det var svært at løse, og præcis derfor foreslog vi i finanslov 1995, at regering og opposition tog hinanden i hånden og bidrog til en løsning af det her problem. Det gjorde vi så, vi fik sat gang i arbejdet.

Siden er der faktisk ikke sket ret meget. Den nuværende regering har åbenbart ikke løftet samarbejdet. Jeg inviterede i sidste uge regeringen til et samarbejde om de her spørgsmål. Hvad har vi fået som svar? Ja, vi har fået det svar, som vi har hørt i dag. Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at det samarbejde, det, vi har været fælles om, som ministeren siger, ikke kan udkrystalliseres i et fællesskab om løsning af problemerne. Ministeren afviser alt, hvad der kommer fra vores side af forslag. Det synes jeg er så ærgerligt.

Så er der tre ting, jeg skal sige noget om. For det første til det, ministeren siger om, hvorvidt det er de borgerlige partier, der vil regulere på

ditten og datten, og nævner næringsbrev, rejsebureau, røkartel. Jeg vil gerne se en dokumentation for, hvad det er, ministeren mener jeg har sagt. Hvad det er, ministeren mener den konservative ordfører har sagt eller andre har sagt? Jeg har i hvert fald aldrig nogen sinde sagt noget om de tre spørgsmål med krav om yderligere administrative byrder.

Det, jeg har sagt om vores konkurrencelovgivning, er, at her har vi faktisk gjort noget i fællesskab. Vi har lavet et nyt system. Vi håber nu at få styr på de problemer, som har vist sig i de seneste uger, fordi vi synes, at det er meget vigtigt, at den frie konkurrence udøves på lige og reelle vilkår.

Til gengæld har vi peget på en lang række områder, hvor vi synes, regeringen burde have sat hælene i og sagt, at der skal ikke lovgives, emballageafgiften eksempelvis.

Når direktør Lars Ive fra Matas kan stå frem og sige, at det her koster lige så meget at administrere, som staten får hjem i provenu, er det da et eklatant eksempel på en lovgivning, der er helt overflødig.

Eller tag f.eks. pinsepakken. Hvad var det, der skete? 18.750 virksomheder med en omsætning på over 10 mio. kr. fik tredoblet antallet af momsafregninger. Det var vist også noget, vi kunne have undværet. Eller tag den tanke, som nu er blevet officiel, nemlig en reklameafgift. Hvordan skal man overhovedet administrere sådan noget? Jeg beder ministeren om at svare på disse spørgsmål.

Så endelig til sidst spørgsmålet om landbruget. Jamen jeg vil da gerne nævne et eksempel. Jeg rejste faktisk en sag over for regeringen sidste år, fordi landmændene skulle udfylde et meget omfattende spørgeskema for at beskrive, hvordan man anvender sin jord til hvilke afgrøder. Det skulle man aflevere til EU-direktoratet, og 2 måneder senere kom der et tilsvarende spørgeskema fra Danmarks Statistik, som ikke var udformet på samme måde, og det krævede altså, at man brugte ganske meget tid på at udfylde de to skemaer.

Så kaldte vi ministerens kolleger i samråd i Erhvervsudvalget, og efter to en halv time lykkedes det at få fødevareministeren og økonomiministeren til at sige: O.k., nu går vi så hjem og forsøger at lave ét skema. Det lykkedes, og hermed sparede man 45.000 landmænd for at bruge en masse overflødig tid.

Til allersidst spørgsmålet om tallene. Det er klart, at hvis man ikke sætter sig ind i, hvad det

er, vi rent faktisk siger, kan man godt få det til at se forskelligt ud. Hvis man siger, at vi siger 1,9 mia. kr., og Håndværksrådet siger 4,4 mia. kr., er det måske, fordi man ikke er opmærksom på, at vi i den ene situation regner med de udgifter, som det offentlige har, og i den anden situation regner med de eksterne udgifter, eller at man bruger et år i en situation og to år i en anden situation.

Rent faktisk har jeg ikke kunnet konstatere, at der er store uoverensstemmelser mellem de tal, som vi er kommet med, og de tal, som Håndværksrådet er kommet med, men det afgørende er, at vi har fået nogle tal. Det har vi ikke haft fra ministerens side. Da erhvervsministeren hed fru Mimi Jakobsen, kunne det godt lade sig gøre at få nogle tal, nu hedder hun fru Pia Gjellerup, og så kan det pludselig ikke lade sig gøre. Lad os dog få nogle tal. Hvis ministeren mener, at vi giver de forkerte tal, så lad os få ministerens tal.

Pernille Sams (KF):

Ministeren tvinger jo en anden omgang igen-nem ved at starte sit indlæg med at nævne en række fiktive forslag, som vi jo i hvert fald ikke har fremsat, og det skulle så være et argument for at afvise vores helt konkrete forslag, som vi har fremsat her i dag. Det gør jo, at man er nødt til at fortsætte debatten, selv om jeg egentlig synes, vi var nået langt omkring.

Jeg synes, det ville have klædt ministeren i stedet for at forsøge at opdigte fiktive forslag så at sige, hvordan vi nu egentlig bedst kan tage fat. Vi står med et stort problem, som er afdækket og belyst i bunker af rapporter, vi står med et problem, som hele erhvervslivet forholder sig til hver dag, og som vi møder, ligegyldigt hvor vi kommer hen.

Hvordan kan Folketinget bedst tage fat? Det burde slet ikke være nogen partipolitisk opgave, det burde være noget, som vi var fælles om alle sammen, og det er ærgerligt, og det er synd for sagen, at regeringen kommer med sådan en rygmarvsafvisning, bare fordi man ikke rigtig har lyst til at forholde sig til det reelle problem, det er.

Man afviser f.eks., at det her kan opstilles. Ministeren siger: Hvordan opgør man overhovedet gevinster? Det skulle så være et argument for ikke at ville forsøge. Jeg vil da sige, at man i hvert fald sagtens kan opgøre problemernes omfang. Vi kan da sagtens få virksomheder til at beskrive, hvordan det er at skulle udregne

CO₂-afgift med rumvarme, procesvarme, emballageafgift, og hvad ved jeg. Det er nemt at få beskrevet, hvad det er.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun nogen sinde selv har forsøgt at sætte sig ind i, hvad det i virkeligheden kræver af virksomhederne at skulle lave alle disse mærkværdige udregninger af forskellige tal, der skal skaffes hist og pist. Har ministeren selv prøvet det, så hun ved, hvad hun taler om, når hun siger, at det kan man overhovedet ikke forholde sig til? Det er i hvert fald et godt argument for det, som vi foreslår, nemlig at sekretariatet for testpanelet skal ligge uden for Erhvervsministeret, så vi ikke skal have censureret testpanelets besvarelser, inden de går videre.

Jeg synes også, at når nu ministeren var oppe og modargumentere her, er det da underligt, at ministeren ikke forholder sig til sin egen rapport. Jeg nævnte den, og jeg fik overhovedet ikke svar.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har selv for et par måneder siden udgivet en rapport, der hedder »Administrative lettelser i et internationalt perspektiv«. I den rapport anbefaler man selv, at det gøres obligatorisk for alle de relevante ministerier at bruge testpanelet, at konklusionerne fra testpanelet skal stå uredigeret og ubeskåret i bemærkningerne til lovforslaget, og at det overvejes, hvordan testpanelet og fokuspanelerne kan inddrages i forbindelse med hastelovgivning, fordi alle og enhver jo ved, at det netop er ved hastelovgivning, der opstår administrative svipsere, osv. osv.

Ministeriet går selv ind og har nøjagtig samme udgangspunkt, som vi har i vores forslag, og det eneste, vi kan se, ministeren gør her, er at stille sig op og tale udenom og argumentere for, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre, noget af det, som man selv har foreslået i sin egen rapport, i stedet for at sige det, som det er: Nej, fordi vi ikke vil have vores forslag vurderet af andre, vi vil have lov til politisk at komme med nøjagtig, hvad vi vil, også selv om det er utrolig uhensigtsmæssigt for virksomhederne, selv om det måske kunne gøres på en langt bedre måde, og selv om det var godt at få de administrative konsekvenser belyst, inden man gennemførte forslagene, fordi det måske kunne tage de værste svipsere af i starten.

Man siger bare nej på forhånd. Man vil ikke engang høre den vurdering. Jeg synes, det er en ærgerlig dag, men jeg er som sagt glad for, at vi har fået en forståelse for problemstillingen uden

om regeringen, og det må Folketinget så gå videre med.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Det, der kalder mig op på talerstolen, er, at ministeren sagde heroppefra, at det er o.k., at landbruget er overbebyrdet med administrative byrder, fordi de modtager meget, meget store støttebeløb.

Jeg må minde erhvervsministeren om, at landbruget overhovedet ikke modtager meget, meget store støttebeløb. Landbruget modtager kompensation for at producere fødevarer til langt under produktionsprisen, for at menneskene kan få nogle billigere fødevarer. Se, det er en helt anden sag.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun mener, det virkelig er begrundelse nok til, at landbruget skal være udsat for den overbebyrdede administration, som det er nu.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Først til det sidste spørgsmål fra hr. Fransgaard om landbruget. Jeg synes ikke, det er godt, at nogen har store administrative byrder, men jeg synes, at det nogle gange er stærkt forklarligt. Om det kaldes det ene eller det andet eller det tredje, så kanaliseres der meget store beløb, der skal holdes meget regnskab med, til landbruget, plus så i øvrigt de andre ting, jeg nævnte om salmonella, vækstfremmere, medicin osv. i mit forrige indlæg.

Så vil jeg gerne kommentere den undersøgelse, som hele tiden bliver kaldt ministeriets egen rapport. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har bestilt en rapport fra en privat konsulentvirksomhed med en oversigt over, hvordan det ser ud ude i verden omkring os, og Mandag Morgen, som har lavet rapporten, anbefaler, at man bruger testpanelet obligatorisk. Det er der ikke redegjort særlig grundigt for, og de tager heller ikke stilling til de problemer, der er ved tvungen brug af testpanelet ved alle erhvervsrelevante forslag.

Det er jo i øvrigt et eksempel på, at der ikke censureres fra regeringens side, når der udgives noget, som Erhvervsministeriet har bestilt, har kendskab til, er kommet i besiddelse af, eller hvad det nu kan hedde i et mediesprog. Vi giver det videre, og så kan Folketinget forholde sig politisk til de vurderinger og de afvejninger, der måtte være.

Jeg skal gerne ved en anden lejlighed underholde fru Pernille Sams med, hvad jeg selv har oplevet. Jeg har været aktiv i det private erhvervsliv. Jeg kender udmærket godt til de kolossale vanskeligheder, der er, og jeg kender også godt til gode forslag til, hvordan man kan lave nogle ting lettere. Det arbejder vi med konkret, og det samarbejde vil jeg meget gerne være med til at give mig i lag med også med Venstre og De Konservative.

Jeg synes bare, det er destruktivt, hvis vi skal bruge alle vores kræfter på at tale om at flytte en gruppe mennesker fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Statsministeriet til at lave et ordentligt bureaukrati parallelt med finansloven om byrder i de enkelte ministerier, hvor man bare laver en dispensation, hver gang Venstre og De Konservative stemmer for.

Og endelig spørgsmålet om at tvinge en regering til at bruge et instrument i regeringens forberedelse af lovforslagene, et instrument, som vil virke utrolig administrativt bebyrdende på de pågældende virksomheder. Det synes jeg ikke er en god måde at samarbejde på. Men samarbejde kan vi jo faktisk have. Hr. Svend Erik Hovmand gav et ganske udmærket eksempel på, at regeringen faktisk er særdeles villig til at lytte og agere. Det var så statistik i det mindste.

Vi arbejder i øvrigt videre også med at se på, hvordan det er konkret. Vi har talt meget om forventningerne til administrative omkostninger, men vi har faktisk også engageret os med en række modelvirksomheder, som vi måler de faktiske administrative byrder og de faktiske administrative omkostninger på. Det kan vi blive meget klogere af i det kommende år, og det er altså et emne, som jeg faktisk forventer mig meget af, fordi det kommer der nogle andre tal ud af, det kommer der nogle sammenligninger ud af, og det kommer der nogle inspirationer i forhold til værktøjer ud af. Det vil give basis for et konkret samarbejde.

Så spurgte jeg til en række forslag, som borgerlige ordførere er kommet med bare i den allerførste tid, og jeg skal sige til hr. Svend Erik Hovmand, at nej, det er ikke hr. Svend Erik Hovmand, der er kommet med dem, men ligesom jeg selvfølgelig, når vi taler om administrative byrder, taler på regeringens vegne og kommenterer i forhold til en lang række ministerier, vil jeg formode, at Venstres ordfører på området også overordnet må forholde sig til, hvad

Venstres ordførere på forskellige fagområder forholder sig til.

De tre eksempler, som jeg nævnte, er alle tre eksempler, hvor enten Venstres eller De Konservatives eller både Venstres og De Konservatives ordførere har meldt lovgivningsforslag ud i en situation, hvor det var det enkleste svar at give til pressen. Vi har jo ikke set det i Folketinget, men det er blot en illustration af, at presset for lovgivning faktisk er der hele tiden, og at man ikke nødvendigvis er særlig god til at stille det spørgsmål, som jeg synes, man skal stille: Er lovgivning den bedste løsningsmulighed?

Så fik jeg ikke i al vores diskussion om tallene et svar på noget, der er ganske vigtigt, og det er spørgsmålet om, at når nogle siger, at et lovforslag giver anledning til en lettelse på 1.600 timer, og andre, at det giver anledning til en byrde på 6.500 timer, hvordan lægger man så sådan et tal til andre tal? Hvad er det for et tal, vi skal bruge?

Før jeg kan få svaret, har jeg ingen som helst mulighed for at forholde mig sagligt til ønsket om at få udregnet et tal. Jeg kan udregne et tal i den ene ende og et i den anden ende, og det kan være tal, der faktisk ikke er relevante med hensyn til de samlede forventninger. Men begge tallene kan være en angivelse af en tendens, og det er den tendens, vi skal have vendt.

Det kan vi gøre, hvis vi i fællesskab – virksomheder, Folketing og regering – arbejder på konkret at afskaffe, ændre eller mindske de administrative byrder, og det gør man ikke ved at fremkomme med sådan nogle bureaukratiformslag, som der faktisk er tale om i dag. Det gør man ved at behandle konstruktive og saglige forslag, som man også tager konsekvenserne af, og ikke kun i de overordnede overskrifter.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om fuld omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager ved skatteankenævnen, Landsskatteretten, landsret og Højesteret.

Af Flemming Hansen (KF) og Mariann Fischer Boel (V) m.fl.
(Fremsat 3/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Repræsentanter for Venstre og De Konservative har fremsat det beslutningsforslag, vi her skal behandle.

Forslaget går ud på at opfordre regeringen til at fremsætte lovforslag om omkostningsdækning med op til 100 pct. af rimelige udgifter til sagkyndig bistand i skattesager, når skatteyderen får helt eller delvis medhold.

Forslaget er tænkt som en overbygning på den gældende ordning med delvis omkostningsdækning, uanset om skatteyderen år medhold eller ej.

Den gældende ordning får således karakter af en basisordning, hvis forslaget gennemføres.

Efter bemærkningerne skal den myndighed eller domstol, der giver helt eller delvis medhold, dels afgøre, om de afholdte sagsomkostninger er rimelige, dels med hvilken procent ud over basisdækningen der skal gives omkostningsdækning.

Der er tale om et spørgsmål, vi i de sidste mange år har debatteret gang på gang her i Folketinget. De nugældende regler og principper for omkostningsdækning i Landsskatteretten blev fremsat for Folketinget af daværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen i oktober 1992. Forslaget nåede ikke længere i den næste skatteministers, Peter Brixtoftes, korte regeringstid, og det blev først vedtaget af Folketinget den 20. april 1993, efter at jeg var blevet skatteminister. Vi er således mange, der har både ansvar for og aktier i de eksisterende regler, og senere er skatteankenævnene kommet med under omkostningsdækningen ved en lovændring i 1997.

Nu tager vi så debatten endnu en gang, ikke mindst foranlediget af en konkret sag, hvor en